സമാധാനത്തിൻെറ ദൂതൻ

എം.എം. അക്ബർ

സമാധാനത്തിന്റെ ദൂതൻ

നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്

samadanathinte doodan
(malayalam)
author:
m.m.akbar
publishers:
niche of truth
kalabhavan road, cochin- 18
first edition : april 1999
second edition: november 2001
typesetting : creative media
cover : yoonus
printing: anaswara, cochin

price: rs. 20/-

ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്- ജീവൻ നൽകി വായുവും വെള്ളവും സൗകര്യപ്പെടുത്തി ഭൂമിയെ ജീവിതയോഗ്യമാക്കിയ പരമകാരുണികനായ സ്രഷ്ടാവ്. നാം ഇവിടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം എന്തെന്നും ദൂതന്മാർ മുഖേന സ്രഷ്ടാവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് മരണശേഷം നാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അന്ന് പുണ്യം ചെയ്തവന് നന്മയും പാപം ചെയ്തവന് തിന്മയും പ്രതിഫലം കിട്ടും. അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ ദൂതരിലൂടെ നൽകിയ നിർദേശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷാമാർഗം.

നമുക്ക് ലോകസ്രഷ്ടാവ് നൽകിയ നിർദേശ സംഹിതയാണ് ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബിയിലൂടെ അവൻ ആ സന്ദേശം മനുഷ്യർക്കെത്തിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞവരും അറിയാത്തവരും നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട്. ലോകരെ മുഴുവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്ദേശമറിയിക്കൽ അതറിഞ്ഞവരുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതിനായി രൂപീകൃതമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് 'നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്'.

നാഥാ, സത്യമത സന്ദേശപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വിനീതമായൊരു സംരംഭമാണിത്. നീ ഏൽപിച്ച ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള എളിയ ശ്രമം. ഇതൊരു പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമായി സ്വീകരിക്കേണമേ (ആമീൻ).

ഡയറക്ടർ

മനുഷ്യൻ ജന്മനാ ജിജ്ഞാസുവാണ്. തന്നെയും തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെയും കുറിച്ച അന്വേഷണം അവൻെറ കുട്ടിക്കാലംമുതൽതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. കളിപ്പാട്ടം തല്ലിയുടച്ച് അതിനുള്ളിലുള്ളത് എന്തൊണെന്നറിയാനുള്ള ആർത്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ലോകത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യമറിയാനുള്ള മനുഷ്യധിഷണയുടെ ഒടുങ്ങാത്ത ആഗ്രഹത്തിൻെറ പ്രതീകമാണ്. ആകാശത്തിന്റെഅനന്തതകളിലും ആറ്റത്തിൻെറ സങ്കീർണതകളിലും കണ്ണും നട്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ യാഥാർഥ്യമറിയാനാണ് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

അറിഞ്ഞിടത്തോളം പ്രപഞ്ചത്തിലെ ചിന്താശക്തിയുള്ള ഏക ജീവിയാണ് മനുഷ്യൻ. ഈ ബൃഹദ് പ്രപഞ്ചത്തിന് നടുവിൽ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായും ചോദിച്ചുപോകുന്ന കുറെ ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്. തന്നെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും കുറിച്ചറിയാനുള്ള മനുഷ്യധിഷണയുടെ സ്വാഭാവികമായ തേട്ടമാണ് ഈ ചോദ്യങ്ങളിലൂടെ പ്രകടമാക്കപ്പെടുന്നത്. നിരക്ഷരരായ മനുഷ്യർ മുതൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർ വരെ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് എന്ന് ബുദ്ധിശക്തിയും ചിന്താശേഷിയുമുണ്ടായോ അന്നുമുതൽ അവൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഈ ചോദ്യങ്ങൾ. വ്യത്യസ്ത നാഗരികതകളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം

മനുഷ്യൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രഥമ ചോദ്യം ഈ ബൃഹത്തായ പ്രപഞ്ചം നിർമിച്ചുനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആരാണെന്നുള്ളതാണ്. ഒരു മഹാഗ്രന്ഥംപോലെ നമുക്കുമുന്നിൽ തുറന്നുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെവിടെയും അതിൻെറ നിർമാതാവിന്റെ പേരെഴുതിവെച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, പ്രപഞ്ച പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ അക്ഷരവും ഇതിന്നൊരു നിർമാതാവ് ആവശ്യമാണെന്ന് വ്യക്തമായും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ആ നിർമാതാവിൻെറ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഏകദേശ ചിത്രം ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്നതാണ് വാസ്തവം. പർവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലോ ആഴിയുടെ അഗാധതകളിലോ ആകാശത്തിൻെറ അനന്തതയിലോ ഒന്നുംതന്നെ ഇവ സൃഷ്ടിച്ച് പരിപാലിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ പേരെഴുതിവെച്ചിട്ടില്ലെന്നത് സത്യമാണ്. പക്ഷേ, പർവ്വതത്തിൻെറ നിലനിൽപ്പിനെയും ആകാശത്തിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെയും സമുദ്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനെയും കുറിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ ഇവക്കുപിന്നിൽ അജയ്യനായ ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്ക് മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞുവരും, തീർച്ച.

<u>മനുഷ്യൻ</u>

നാം നമ്മെക്കുറിച്ചുതന്നെ ചിന്തിക്കുക. മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കുറിച്ച്. പിതാവ് സ്രവിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് ബീജങ്ങളിലൊന്ന് മാതാവിൻെറ ഗർഭപാത്രത്തിൽവെച്ച് അണ്ഡവുമായി സംയോജിച്ച് സിക്താണ്ഡമുണ്ടാകുന്നു. ഈ സിക്താണ്ഡത്തിന്നറിയില്ല, താൻ വളർന്ന് പുറത്തുപോകുന്ന ലോകത്തിൽ ചൂടും തണുപ്പും കാറ്റും വെളിച്ചവും ശബ്ദവും സ്വാദുമെല്ലാമുണ്ടെന്ന്. പക്ഷേ, സിക്താണ്ഡം സ്വയംതന്നെ വിഭജിച്ചുണ്ടാവുന്ന 6×10^{14} (600000000000000) കോശങ്ങളാൽ ഇവയെല്ലാമറിയാവുന്ന കല (tissue) കളുണ്ടാവുന്നു. കാണാൻ കണ്ണും കേൾക്കാൻ കാതും രൂപപ്പെടുന്നു. എരിവും പുളിയും കയ്പും മധുരവുമറിയാനുള്ള സ്വാദുമുകുളങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ചൂടും തണുപ്പും അറിയാനുള്ള ഞരമ്പുകൾ ഉടലെടുക്കുന്നു. ഹൃദയം, കരൾ, ആമാശയം തുടങ്ങിയ ആന്തരാവയവങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി ഇവയെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന,

അത്ഭുതങ്ങളിൽ അത്ഭുതമായ മസ്തിഷ്കം രൂപംകൊള്ളുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം പിന്നിൽ ഒരു മഹാനായ സ്രഷ്ടാവിൻെറ ആസൂത്രിതവും സൂക്ഷ്മവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണോ, അതല്ല യാദൃശ്ചികതയാണോ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്?

സസ്യ-ജന്തു പാരസ്പര്യം

നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുക. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഫലങ്ങളുൽപാദിപ്പിക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ജന്തുക്കളുടെ ജീവിതം അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു. മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജന്തുക്കൾ ഉഛ്വസിക്കുന്ന കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് വലിച്ചെടുത്ത് ജീവികളുടെ നിശ്വാസവായുവായ ഓക്സിജൻ പുറത്തുവിടുന്നത് ഹരിത സസ്യങ്ങളാണ്. സസ്യങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ജന്തുക്കൾക്കോ, ജന്തുക്കളില്ലെങ്കിൽ സസ്യങ്ങൾക്കോ ജീവിക്കാൻ വയ്യാത്ത അവസ്ഥ! ശ്വസനത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭക്ഷണത്തിൻെറയും രോഗപ്രതിരോധത്തിൻെറയുമെല്ലാം രംഗങ്ങളിൽ ഈ പരസ്പര സഹകരണം കാണാം.

ഒരുദാഹരണം. സസ്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യുൽപാദനം നടത്തണമെങ്കിൽ ആൺപൂവിലുള്ള പൂമ്പൊടി പെൺപൂവിൻെറ കേസരത്തിൽ പതിക്കണം. ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ചലന സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവയല്ലല്ലോ സസ്യങ്ങൾ. ഇതിന് സസ്യങ്ങൾ ചില ഷഡ്പദങ്ങളുടെ സഹായം തേടുന്നു. ആൺപൂവിൽനിന്ന് പൂമ്പൊടി പെൺപൂവിലെത്തിക്കുന്നത് ഈ ഷഡ്പദങ്ങളാണ്. ഷഡ്പദങ്ങളെ ആകർഷിക്കാനാണ് പുഷ്പങ്ങൾക്ക് നിറങ്ങളും മണവുമുള്ളത്. പ്രത്യുൽപാദനത്തിന് പാകമായ പൂക്കൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നിറത്തിലും തേനിലും ആകൃഷ്ടരായെത്തുന്ന ഷഡ്പദങ്ങളുടെ കാലുകളിലൂടെ അവ പോലുമറിയാതെ പരാഗണം നടക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രത്യുൽപാദനത്തിന് സഹായിക്കുന്ന ഷഡ്പദങ്ങൾക്ക് പൂക്കൾ നൽകുന്ന സമ്മനമാണ് തേൻ എന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

എത്ര വ്യവസ്ഥാപിതമായാണ് കാര്യങ്ങൾ സംവിധാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്! ഇവയെല്ലാം അജയ്യനായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിൻെറ ആസൂത്രിത പ്രവർത്തനങ്ങളായിട്ടാണോ അതല്ല, കേവല യാദൃശ്ചികതയുടെ വേലകളായിട്ടാണോ ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

ജൈവലോകത്തെ അത്ഭുതങ്ങൾ

മറ്റുള്ള ജീവികളിലേക്ക് നോക്കുക. സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾ, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ, വന്യമൃഗങ്ങൾ, വീട്ടുമൃഗങ്ങൾ എല്ലാത്തിനും അവയുടെ പരിതസ്ഥിതിക്കാവശ്യമായ പ്രത്യേകതകൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പറക്കുന്ന പക്ഷികളുടെ അസ്ഥികൾക്കിടയിലും തൂവലുകൾക്കിടയിലും അനേകം വായുകോശങ്ങളിൽ സദാ കാറ്റ് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതിനാൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭാരക്കുറവ് അവയ്ക്ക് പറക്കാൻ സഹായകമായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ വെള്ളത്തിൽ നീന്തേണ്ട പക്ഷികൾക്ക് ഈ സവിശേഷത ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്തതിനാൽ അവയുടെ എല്ല് പൊള്ളയല്ല. പകൽ ഇരതേടുന്ന പക്ഷികൾക്ക് അതിന്നനുകൂലമായ ശാരീരിക ഘടനയുള്ളപ്പോൾ രാത്രി ഇരതേടുന്ന മൂങ്ങ, പാതിരക്കൊക്ക് മുതലായവയ്ക്ക് അതിനനുകൂലമായ ശാരീരിക ഘടനയാണുള്ളത്. മുട്ടയിടുന്നതിനും കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിനുമായി പക്ഷികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന കൂടുകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ഏവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് ഉറങ്ങുന്ന പക്ഷികൾ ദേഹം കാലിൽ അമരുന്നതോടെ കാലുകൾ മടങ്ങുകയും ചില മാംസപേശികളും തന്തുക്കളും വളഞ്ഞ് വിരലുകളെ കൊമ്പിനുചുറ്റും മുറുകിക്കിടക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ മരത്തിൽനിന്ന് അവ വീണുപോകുന്നില്ല.

പക്ഷികൾക്ക് പറക്കാനായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചിറകുകളാണ് മറ്റൊരു അത്ഭുതാവയവം. പക്ഷികളുടെ ശരാശരി വേഗത മണിക്കൂറിൽ മുപ്പത് മുതൽ അറുപത് വരെ കിലോമീറ്ററാണെങ്കിലും നൂറ്റിമുപ്പത് മുതൽ നൂറ്റിയമ്പതുവരെ കിലോമീറ്റർ വേഗതയിൽ പറക്കുന്ന പക്ഷികളുമുണ്ട്. ആൽബട്രോസിനെപ്പോലെ വളരെ ദൂരം ചിറക് അനക്കാതെ ഒഴുകിപ്പറക്കുന്ന പക്ഷികൾക്ക് വളരെ നീളം കൂടി വീതി കുറഞ്ഞ ചിറകുകളാണുള്ളത്. കാടയെപ്പോലെ പെട്ടെന്ന് പൊന്തി ഉടനെ വളരെ വേഗം പറക്കേണ്ടിവരുന്ന പക്ഷികൾക്ക് വീതികൂടി നീളം കുറഞ്ഞ ചിറകുകളാണുള്ളത്.

കരജീവികളിൽ നിന്നൊരുദാഹരണം കൂടി. മരുക്കപ്പൽ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജീവിയാണല്ലോ ഒട്ടകം. എന്താണിങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടാനുള്ള കാരണം? മരുഭൂമിയിലൂടെ കനത്ത ഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ട്

ജലവും ആഹാരവും കൂടാതെ ദീർഘദൂരം യാത്രചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒട്ടകത്തെ ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത്. അഞ്ഞൂറ് കിലോഗ്രാമിലേറെ ഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിലൂടെ മണിക്കൂറിൽ പതിമൂന്ന് മുതൽ പതിനാറ് വരെ കിലോമീറ്റർ വേഗതയിൽ ദീർഘദൂരം സഞ്ചരിക്കാൻ അറബി ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് കഴിയും. ഇവയുടെ നീണ്ട കാലുകൾക്ക് ഭാരമേറിയ ശരീരത്തെ താങ്ങാനുള്ള കരുത്തുണ്ട്. ഓരോ കാലിലുമുള്ള രണ്ട് വിരലുകൾക്കിടയിലൂടെ മൃദുവായ മാംസപിണ്ഡങ്ങൾ അതിൻെറ പാദത്തെ മണലിൽ പുതഞ്ഞുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. കാൽമുട്ടുകളിലും ഉരസ്സിനടിയിലും കാണുന്ന കട്ടിയുള്ള ചർമ്മാവരണം ഒട്ടകം മുട്ടുകുത്തിക്കിടക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ശരീരഭാഗങ്ങൾക്ക് ക്ഷതമേൽക്കാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. നല്ല കാഴ്ചശക്തിയുള്ള ഒട്ടകത്തിൻെറ കണ്ണുകൾക്കുള്ള നീണ്ട പുരികങ്ങളോടുകൂടിയ വലിയ കൺപോളകൾ ഉഗ്രമായ സൂര്യകിരണങ്ങളിൽ നിന്നും മണൽക്കാറ്റുകളിൽനിന്നും കണ്ണുകളെ രക്ഷിക്കുന്നു. ഒന്നര കിലോമീറ്ററോളം ദൂരത്തുള്ള ജലം മണത്തറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് മണൽക്കാറ്റടിക്കുമ്പോൾ മണൽത്തരികൾ മൂക്കിൽ കടന്നുകൂടാതിരിക്കാനായി ഇഷ്ടാനുസരണം നാസാരന്ധ്രങ്ങളെ അടയ്ക്കാനും തുറക്കാനും കഴിയും. ഒട്ടകത്തിൻെറ ആഹാരങ്ങളായ മരുഭൂമിയിലെ മിക്ക ചെടികളിലും മുള്ളുകളുള്ളതിനാൽ ചുണ്ടുകൾക്ക് ക്ഷതമേൽക്കാതിരിക്കാനായി അതിൻെറ മേൽച്ചുണ്ട് രണ്ടായി പിളർന്നിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകത്തിൻെറ മുതുകിലെ പൂഞ്ഞയാണ് ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം. വരണ്ട മണലാരണ്യത്തിലൂടെ അൽപംപോലും ജലപാനം കൂടാതെ ദിവസങ്ങളോളം സഞ്ചരിക്കാൻ ഒട്ടകത്തിന് കഴിവ് നൽകുന്നത് ഈ പൂഞ്ഞയാണ്.

ജീവികൾ അവയുടെ ചുറ്റുപാടുകൾക്കനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിന് പിന്നിൽ സർഗധനനായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിൻെറ കരവിരുതോ അന്ധമായ യാദൃശ്ചികതയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോ എന്താണ് യുക്തിബോധമുള്ളവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്?

നാം ജീവിക്കുന്ന ഭൂമി

നാം ജീവിക്കുന്ന ഭൂമിയിലേക്ക് നോക്കുക. സൗരയൂഥത്തിലെ ഒരംഗമായ ഭൂമിയെ ജീവൻ സൃഷ്ടിക്കാൻ സജ്ജമാക്കപ്പെട്ട ഒരു തൊട്ടിലായിട്ടാണ് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം കാണാൻ കഴിയുക. ഭൂമി

സ്വയം ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ഭ്രമണം ചെയ്യുന്നതിനാൽ രാവും പകലുമുണ്ടാവുന്നു. ഭൂമി സൂര്യന് ചുറ്റും ദീർഘവൃത്താകാരമായ ഭ്രമണപഥത്തിൽ ശരാശരി 365.2564 ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ചുറ്റുന്നു. സ്വയം ഭ്രമണം നടക്കുന്നത് 23 ഡിഗ്രി ചെരിഞ്ഞ നിലയിലാണ്. ഈ ചെരിവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഋതുഭേദങ്ങളുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

ഭൗമാന്തരീക്ഷം അതിന്ന് ഒരു മേൽക്കൂര പണിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സൂര്യനിൽനിന്ന് വരുന്ന മാരകങ്ങളായ അൾട്രാവയലറ്റ് രശ്മികളെ തടഞ്ഞുനിർത്തുകയും നിർദോഷികളും ഭൂമിയിൽ ജീവൻ നിലനിൽക്കാൻ അനിവാര്യവുമായ രശ്മികളെ കടത്തിവിടുകയും ചെയ്യുന്ന ഓസോൺ പാളിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ജീവന് നിലനിൽപുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഭൂമിയിലേക്ക് പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉൽക്കകളെ ഘർഷണംമൂലം കരിച്ചുകളഞ്ഞു നശിപ്പിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം ഭൂമിയുടെ മേൽക്കൂരയല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്താണ്? അന്തരീക്ഷവായുവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പകൽ സമയത്ത് ഭൂമിയിലെ ജലം തിളച്ചുമറിയുകയും രാത്രി സമയത്ത് തണുത്ത് കട്ടിയാവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. താപനില നിയന്ത്രിച്ച് ഭൂമിയിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുള്ള കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിൻെറ സന്തുലനം നിലനിർത്തപ്പെടുന്നത് ജന്തുക്കളുടെ ഉഛ്വാസവായുവിലുള്ള കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിലൂടെയാണ്. ഓരോ വർഷവും ശരാശരി 500 ബില്യൺ ടൺ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് വലിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ട്, സസ്യങ്ങൾ. ജന്തുക്കളുടെ ഉഛ്വാസവായുവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ വെറും മൂന്നുവർഷംകൊണ്ട് ഭൂമിയിലെ കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് തീർന്നുപോകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ ജീവൻ അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചം

സൗരയൂഥത്തിലെ ഊർജത്തിൻെറ ഉറവിടമായ സൂര്യൻ മറ്റൊരത്ഭുതമാണ്. ഭൂമിയുടേതിൻെറ മുപ്പത്തിമൂന്ന് ലക്ഷം ഇരട്ടിഭാരമുള്ള സൂര്യനിലെ ബാഹ്യഭാഗത്തെ ഊഷ്മാവ് 6000^0 ര മുതൽ 10000000^0 ര വരെയാണ്. സൂര്യനും സ്വയം ഭ്രമണം ചെയ്യുകയും ഗാലക്സിയുടെ കേന്ദ്രത്തിന് ചുറ്റും പരിക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂര്യൻെറ താപം 13 ശതമാനം കുറഞ്ഞാൽ ഭൂമി മഞ്ഞുപുതപ്പിനാൽ മൂട

പ്പെടുകയും 30 ശതമാനം കൂടിയാൽ ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ ജീവികളും നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭൂമിയിലെ ഒരുവിധമെല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുമുള്ള കാരണം സൂര്യനാണ്. സൂര്യനില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മഞ്ഞ് ഉരുകുകയില്ല. നദി ഒഴുകുകയില്ല. മേഘങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല, കാറ്റടിക്കുകയില്ല, പൂക്കൾ വിടരുകയില്ല, മഴ പെയ്യുകയില്ല, ജീവൻ നിലനിൽക്കുകയില്ല.

സൂര്യൻ ക്ഷീരപഥമെന്ന (Milky way) താരകവ്യൂഹ (Galaxy) ത്തിലെ ഒരംഗം മാത്രമാണ്. ക്ഷീരപഥത്തിൽ സൂര്യനെക്കാൾ ചെറുതും വലുതുമായ പതിനയ്യായിരം കോടിയോളം നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ താരകവ്യൂഹത്തിൻെറ ഒരറ്റത്തുനിന്ന് മറ്റേ അറ്റത്തിലേക്കുള്ള ദൂരം 1,20,0000 പ്രകാശവർഷമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പതിനായിരം കോടിയിലധികം താരകവ്യൂഹങ്ങളെ ഇതിനകം കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അനുനിമിഷം അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രപഞ്ചം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം. ഈ തത്വപ്രകാരം ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത്, നമുക്ക് ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയാത്ത, പ്രകാശവേഗത്തിൽ അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രവ്യൂഹങ്ങളുണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നാണ്. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ തന്നെ പല ഭാഗങ്ങളും മനുഷ്യൻ എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അവന്ന് അജ്ഞാതമായിത്തന്നെ തുടരും.

സ്രഷ്ടാവിനെ അറിയുക

ഭൂമിയെ ജീവന്നനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ സംവിധാനിച്ചതിനും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്കും സംവിധാനത്തിനുമെല്ലാം പിന്നിൽ അതുല്യനായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിൻെറ ശക്തി വിശേഷങ്ങളോ അതല്ല യാദൃശ്ചികതയോ, എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്?

ഉത്തരം വ്യക്തമാണ്. ഉത്തരവാദിത്തബോധമുള്ള ഒരു നായകൻെറ അഭാവത്തിൽ ഒരു കുടുംബത്തിന് നിലനിൽക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ ശക്തമായ ഒരു ഭരണ സംവിധാനമില്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തിനും പുരോഗതി നേടാനാവില്ലെങ്കിൽ അജയ്യനും സർവശക്തനുമായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആസൂത്രണം കൂടാതെ ഈ പ്രപഞ്ചം സ്വയം ഉണ്ടാവാനോ നിലനിൽക്കാനോ സാധ്യതയില്ല; സാധ്യവുമല്ല.

ഇത് സാധാരണക്കാർ മുതൽ ശാസ്ത്രജ്ഞൻവരെയുള്ളവരുടെ തത്വശാസ്ത്രമാണ്. സാധാരണക്കാരൻ വേലിയേറ്റത്തിലും വേലിയിറക്കത്തിലും മഹാനായ സ്രഷ്ടാവിൻെറ അസ്തിത്വം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഈ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുകാരണമായ ഗുരുത്വാകർഷണത്തിന് നിദാനമായ സ്ഥലകാല നൈരന്തര്യങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിൽ അജയ്യനായ സർവ്വശക്തൻെറ വൈഭവം കണ്ടെത്തുന്നുവെന്നുമാത്രം. രണ്ടും ഫലത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ശാസ്ത്രം എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. മാത്രവുമല്ല, ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പുരോഗതി അതുല്യനായ ഒരു രക്ഷിതാവിൻെറ കരവിരുത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ നിലനിൽപിന്റെ പിന്നിലുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇത് മനുഷ്യജിജ്ഞാസയുടെ പ്രഥമചോദ്യത്തിനുള്ള പൂർണമായ ഉത്തരമാകുന്നില്ല. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്കും സ്ഥിതിക്കും പിന്നിൽ ഒരു മഹത്തായ ശക്തിയുണ്ടെന്ന് മാത്രമേ പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച പഠനത്തിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളൂ ആ ശക്തി ആരാണ്? അതിൻെറ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? അതിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ നാം എന്തുചെയ്യണം? തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്നു.

ആരാധ്യനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം

രണ്ടാമതായുള്ള മനുഷ്യൻെറ അന്വേഷണം തൻെറ ആരാധ്യനെക്കുറിച്ചാണ്. സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം പോലെതന്നെ മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ സ്വാഭാവികമായ പ്രവണതയാണ് ആരാധ്യനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണവും. രണ്ടുതരം വികാരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഈ അന്വേഷണം ഉത്ഭവിക്കുന്നത്; കൃതജ്ഞതയുടെയും ബലഹീനതയുടെയും വികാരങ്ങളിൽ നിന്ന്.

ആദരവിൻെറ വികാരം

ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തനിക്ക് അപാരമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിയ ഒരു മഹാശക്തിയുടെ അസ്തിത്വം അനുഭവിച്ചറിയുന്നു. മനുഷ്യന് ജീവിക്കാനാവശ്യമായ വായുവും വെള്ളവും യഥേഷ്ടം സജ്ജീകരിച്ചുവെച്ച ശക്തിയോട് അ

വന് ആദരവ് തോന്നുന്നു. ചന്ദ്രനിലേക്ക് പോയ ബഹിരാകാശ സഞ്ചാരികൾ ഏതാനും നിമിഷ നേരത്തേക്ക് ശ്വസിക്കുവാനായി ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപയുടെ സജ്ജീകരണങ്ങളാണ് കൂടെ കൊണ്ടുപോയതെന്നറിയുക കൂടി ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ ആദരവ് വർധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ തനിക്ക് കയ്യെത്താവുന്ന ദൂരത്ത് ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള മഹാശക്തിയോട് മനുഷ്യന് നന്ദി തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്.

ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ തേടി മറ്റ് ഗ്രഹങ്ങളിലേക്കോ ഉപഗ്രഹങ്ങളിലേക്കോ പോകേണ്ടതില്ല മനുഷ്യന്. അവയെല്ലാം അവൻെറ ചുറ്റുപാടുമുണ്ട്. അവന് ആവശ്യമുള്ള രീതിയിൽ, അവന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്വാദുകളിൽ.

ഒരേ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഒരേ വളം വലിച്ചുണ്ടാവുന്ന സസ്യങ്ങൾ തന്നെ മനുഷ്യശരീരത്തിനാവശ്യമായ വ്യത്യസ്ത ജീവകങ്ങളടങ്ങിയ ഫലങ്ങളുൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. തക്കാളിയുടെയും നാരങ്ങയുടെയും ആപ്പിളിൻെറയും മുന്തിരിങ്ങയുടെയും അങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത ഫലങ്ങളുടെയും വളങ്ങളിൽ അവയിലുള്ള മാംസ്യമോ ജീവകങ്ങളോ ഇല്ല. അവ വലിച്ചെടുക്കുന്ന ജലത്തിൽ നാരങ്ങയുടെ അമ്ലതയോ തക്കാളിയുടെ ചുമപ്പോ ആപ്പിളിൻെറ മധുരിമയോ ഇല്ല. പക്ഷെ, ഈ ചെടികളുടെ ഫലങ്ങളിൽ ഇവയെല്ലാമുണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന് നിലനിൽക്കാനുള്ള സംവിധാനമൊരുക്കിയ ശക്തിയോട് അവന് ഭക്തിയുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമല്ലേ? യാതൊന്നുമില്ലാതെ ജനിക്കുന്ന മനുഷ്യന് ആവശ്യമായതെല്ലാം തൻെറ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ആരായിരുന്നാലും ആ അനുഗ്രഹദാതാവിനോട് മാന്യതയുള്ള ആർക്കും കൃതജ്ഞതയുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്.

സ്വന്തം ശരീരത്തിലേക്ക് നോക്കുന്ന മനുഷ്യനിൽ ഈ ആദരവ് വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിസ്തുലമായ ഒരു ശരീരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു മനുഷ്യന്. മനുഷ്യശരീരം ഈ രൂപത്തിലാകാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്ന് പറയുക പോയിട്ട്, ഇന്ന അവയവം വെച്ച സ്ഥാനം ശരിയായില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ പോലും ധൈര്യമുള്ള ആരും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടതിലും ഉത്തമമായ ഒരു ശരീരത്തെ വിഭാവന ചെയ്യാൻപോലും അവന് കഴിയില്ല. കണ്ണുകളും കാതുകളും മൂക്കും വായും നാക്കും പല്ലുകളും കൈകളും കാലുകളുമെല്ലാം അതതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽതന്നെയാണ് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, മറ്റൊരുജീവിക്കും നൽകപ്പെടാത്ത വിസ്മയകരമായ മാനസിക കഴിവുകളും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു മനുഷ്യന്. ഈ കഴിവുകളാണ് അവനേക്കാൾ ശക്തിയുള്ള സിംഹത്തെയും വേഗതയുള്ള ചീറ്റപ്പുലിയെയും വലിപ്പമുള്ള ആനയെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ അവന് ശക്തി നൽകുന്നത്.

ഈ കഴിവുകളൊന്നും മനുഷ്യൻ സ്വയം നേടിയെടുത്തതല്ല; നൽകപ്പെട്ടതാണ്. സുന്ദരമായ ഒരു ശരീരവും ലോകത്തെ ചൊൽപ്പടിക്കു നിർത്താൻ പോന്ന ബൗദ്ധിക കഴിവുകളും നൽകിയ ശക്തിയോട് ഭക്തിയും ആദരവും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്.

നിസ്സഹായതയുടെ വികാരം

തൻെറ ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക് നോക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ട്. അവൻ ഈ ലോകത്ത് അങ്ങേയറ്റം അശക്തനും അവശനും നിസ്സഹായനുമാണെന്ന വസ്തുതയാണത്. തൻെറ അസ്തിത്വത്തെ നിലനിർത്തുന്ന ശക്തികളൊന്നും തൻെറ വരുതിയിലല്ലെന്നും അവയെയൊന്നും തനിക്ക് നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുമറിയുന്ന മനുഷ്യൻ താൻ എത്രമാത്രം നിസ്സഹായനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഭൂമിയുടെ സ്വയം ഭ്രമണത്തിൻെറ തോത് ഒരൽപം വ്യത്യാസപ്പെട്ടാൽ മനുഷ്യനെന്നല്ല ഒരു ജീവജാലവും ഇവിടെ നിലനിൽക്കുകയില്ല. സൂര്യതാപം എല്ലായിടത്തും ചിതറിവീഴുന്ന രൂപത്തിലല്ലായിരുന്നു ഭൂമിയുടെ സ്വയംഭ്രമണമെങ്കിൽ പകൽ ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം വെന്തുരുകുകയും രാത്രി തണുത്ത് മരവിക്കുകയും ചെയ്തേനെ. ഭൂമിയുടെ ചരിവ് 23 ഡിഗ്രിയിൽനിന്നും അൽപം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ സസ്യജാലങ്ങളുടെ നിലനിൽപിന് അനിവാര്യമായ ഋതുഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൻെറ ഓസോൺ പാളി നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ ഭൂമിയിൽ പിന്നെ ഒരു നിമിഷം പോലും മനുഷ്യസമൂഹം നിലനിൽക്കുകയില്ല. ഭൂമിയൊന്ന് കുലുങ്ങിയാൽ, ഇടിമിന്നലിൻെറ ശക്തമായ പ്രഹരത്തിന് വിധേയമായാൽ, സമുദ്രമൊന്ന് കര കവിഞ്ഞൊഴുകിയാൽ എല്ലാം തൻെറ ജീവിതം അവസാനിക്കുമെന്നും ഇവയെയൊന്നും തനിക്ക് നിയന്ത്രിക്കാനാവില്ലെന്നും

മനസ്സിലാക്കുന്ന മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിൽ നിസ്സഹായതയുടെയും അവശതയുടെയും വികാരങ്ങൾ മുളപൊട്ടുന്നു. ഇവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ താൻ അശക്തനാണെന്നറിയുന്ന മനുഷ്യൻെറ കരങ്ങൾ അവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ശക്തിയുടെ നേരെ ഉയരുകയെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

ചുറ്റുപാടുകളെ മാത്രമല്ല, സ്വശരീരത്തെപ്പോലും നിയന്ത്രിക്കാൻ താൻ അശക്തനാണെന്നറിയുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരു ശരണത്തിനും അവലംബത്തിനും വേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിലേക്കുള്ള രക്തപ്രവാഹം ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ തടയപ്പെട്ടാൽ മനുഷ്യനെന്ന നിലക്കുള്ള അവൻെറ എല്ലാ കഴിവുകളും നഷ്ടപ്പെടും. ഹൃദയം അൽപനേരത്തേക്ക് പണിമുടക്കിയാൽ മനുഷ്യൻെറ ശ്വാസം നിലയ്ക്കും. ശരീരത്തിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യവസ്ഥക്ക് ചെറിയൊരു തകരാറുവന്നാൽ ശരീരസംവിധാനങ്ങളാകെ താളം തെറ്റും.

ഇതറിയുന്ന മനുഷ്യൻ ഇവയെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഏതൊരു ശക്തിയാണെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയും ആ ശക്തിയോട് ശരണം വിളി നടത്താൻ പ്രചോദിതനാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നിയന്ത്രക ശക്തിയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാനും അവനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്താണ് ആരാധന?

തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള, തൻെറ അസ്തിത്വത്തെ നിലനിർത്തുന്ന ശക്തികളെയോ തന്നെപ്പോലുമോ നിയന്ത്രിക്കാൻ തനിക്കാവുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്ന ശക്തിയോട് സ്വാഭാവികമായും ശരണം വിളിക്കുന്നു. ഈ ശരണം വിളിയാണ് ആരാധന. തനിക്ക് ഒന്നിനുമാവില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന, എല്ലാറ്റിനും കഴിയുന്ന ശക്തിയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ആരാധനകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. പള്ളികളിലോ ചർച്ചുകളിലോ അമ്പലങ്ങളിലോ വെച്ചുനടക്കുന്ന ആചാരപ്രധാനമായ ആരാധനകൾ മാത്രമല്ല, പ്രത്യുത ജീവിതത്തിൻെറ ഏതുരംഗത്തും തന്റെ നിസ്സഹായത അനുഭവിച്ചറിയുമ്പോൾ മനുഷ്യ മനസ്സുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുയരുന്ന തേട്ടംകൂടി ആരാധന കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ശബ്ദം

പരാശക്തിയോട് പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ത്വര മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ശബ്ദമാണ്. നിരീശ്വര പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ വക്താക്കളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർപോലും സന്ദിഗ്ദ്ധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു തേടിയതിന് ചരിത്രം സാക്ഷിനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

1942 ആഗസ്റ്റിൽ, രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിൻെറ അവസരത്തിൽ ഹിറ്റ്ലർക്കെതിരെ സഖ്യകക്ഷികൾ നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിച്ച ടോർച്ച് രഹസ്യസേന പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച ചർച്ചയ്ക്കിടയിൽ അന്നത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യയുടെ പരമോന്നതനായ ഭരണാധിപൻ ജോസഫ് സ്റ്റാലിൻ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിലിനോട് “ദൈവം ഈ പദ്ധതി വിജയിപ്പിക്കട്ടെ”യെന്ന് ആശംസിച്ചു.

ഈ സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നത് പരമോന്നത ശക്തിയോടുള്ള ആരാധനാ മനോഭാവം മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ശബ്ദമാണെന്നും, ചിന്താപരമായ കാപട്യത്തിൻെറ തിരശ്ശീലക്കടിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കാൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും സന്നിഗ്ദ്ധ ഘട്ടങ്ങളിൽ അത് മറനീക്കി പുറത്തുവരുമെന്നുമാണ്. ഇതൊരു ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമല്ല. ഒട്ടനവധി സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രം. ആരാധ്യനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ നൈസർഗ്ഗികമായ വികാരമാണെന്നതിന് ഏറെ തെളിവുകളാവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഇവിടെയും നാം രണ്ടാമത്തെ അന്വേഷണത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിലെത്തിയിട്ടില്ല. ഒരു ആരാധ്യനെ മനുഷ്യപ്രകൃതി തേടുന്നുവെന്നു മാത്രമാണ് നാം മനസ്സിലാക്കിയത്. ആരായിരിക്കണം ആരാധ്യൻ? എങ്ങനെയാണവനെ ആരാധിക്കേണ്ടത്? അതിനെ ആരാധിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന നേട്ടങ്ങളെന്താണ്? ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനിയുമവശേഷിക്കുന്നു.

സ്വന്തത്തെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം

മനുഷ്യൻെറ മൂന്നാമത്തെ അന്വേഷണം സ്വന്തത്തെക്കുറിച്ചാണ്. താൻ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതെന്നും എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്നുമറിയാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറ്റ് മൃഗങ്ങളിൽ നിന്ന്

വ്യത്യസ്തമായി സമൂഹത്തിൻെറ നിലനിൽപിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായ ചില നിയമങ്ങൾ താൻ അനുസരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നറിയുന്ന മനുഷ്യൻ അവ അനുസരിക്കാതെ തികച്ചും മൃഗീയമായ സർവതന്ത്ര സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചാലെന്തെന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുന്നു. തനിക്കുള്ള ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഈ ലോകത്തിലെ പരിമിതമായ ജീവിതത്തിനുള്ളിൽവെച്ച് ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നറിയുന്ന മനുഷ്യൻ അവ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി കാംക്ഷിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻെറ അസ്തിത്വം

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്ന നാം മനുഷ്യന് തുല്യമായൊരസ്തിത്വത്തെ എവിടെയും കാണുന്നില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിലെ പരമോന്നത സൃഷ്ടി മനുഷ്യനാണ്. കോടാനുകോടി സംവത്സരങ്ങളായുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ പരിണാമത്തിനിടയിൽ മനുഷ്യനെന്ന പരമോൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചിട്ട് ഏതാനും സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഭൂമിയാകമാനം ഒന്ന് കുലുങ്ങിയാൽ ആ സൃഷ്ടിയുടെ അസ്തിത്വം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ ശരീരം ഏതേത് ഭൗതിക ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടായതാണോ അതിൻെറയെല്ലാം വയസ്സ് കോടാനുകോടി കൊല്ലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്നു. നാം ഉയിരെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പേ അവയിവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ മരണത്തിനുശേഷവും കുറെ വർഷങ്ങൾ അവയിവിടെ അവശേഷിക്കും. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവോൽകൃഷ്ടമായ അസ്തിത്വം ഏതാനും വർഷങ്ങൾമാത്രം ജീവിക്കുന്നു. ശരാശരി അറുപതോ എഴുപതോവർഷംമാത്രം. ഇത് മനുഷ്യബുദ്ധി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. താൻ സർവോൽകൃഷ്ട ജീവിയെന്ന് പറയപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ ജീവിതത്തിന് പുറമേ മറ്റൊരു ജീവിതം കൂടി വേണമെന്ന് അവന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിക്കുന്നു.

ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണം

കുറെ ആഗ്രഹങ്ങളുള്ളവനാണ് മനുഷ്യൻ. പക്ഷേ, തൻെറ ആശകളത്രയും പൂർത്തീകരിക്കാൻ ഈ ലോകത്തിന് കഴിയില്ലെന്നറിയുന്ന അവൻ നിരാശനാകുന്നു. പാമരനും പണ്ഡിതനും പണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവനുമൊന്നും ഇതിൽനിന്ന് മുക്തമല്ല. നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് മുഴുവൻ നേടിയെടുക്കാൻപറ്റുന്ന ഒരു സംവിധാനമല്ല ഈ

ലോകത്തിലുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അവ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുമോയെന്നന്വേഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ സംവിധാനം തന്നെ തന്റെ ഇച്ഛകൾ മുഴുവൻ സഫലീകൃതമാക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ളതല്ലെന്നറിയുന്ന അവൻ ഈ പ്രാപഞ്ചിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് വേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നന്മയും തിന്മയും

നന്മ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനിൽ ജന്മനാതന്നെ ഒരു വാസനയുണ്ട്. തിന്മയോട് അവന് വെറുപ്പാണ്. പക്ഷേ, എന്താണ് നന്മയെന്നും എന്താണ് തിന്മയെന്നും വ്യക്തമായി നിർവചിക്കാൻ മനുഷ്യന് സാധിക്കുന്നില്ല. അവൻ തിന്മയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളിൽ പലരും ഇഹലോകത്ത് സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതായും നന്മ ചെയ്യുന്നവരിൽ പലരും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരായും കാണപ്പെടുന്നു. നന്മക്കും തിന്മക്കും തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകാൻ ഈ ലോകത്തിൻെറ ഘടനയ്ക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നറിയുമ്പോൾ അത്തരം ഒരു പ്രതിഫലവേദി ആവശ്യമാണെന്ന് അവന് തോന്നുന്നു. ഭൗതിക നീതിന്യായ കോടതികൾക്കൊന്നുംതന്നെ നന്മയ്ക്കോ തിന്മയ്ക്കോ വ്യക്തമായ കൂലി കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ പ്രതിഫലവേദി ഈ ജീവിതത്തിലായിക്കൂടെന്ന് അവൻ വിധിക്കുന്നു.

ഒരു പ്രതിഫലവേദിക്കുവേണ്ടിയുള്ള തേട്ടവും മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൻെറ സ്വാഭാവികമായ പ്രവണതയാണ്. പരലോകത്തെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും അവ കാണുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം നിഷേധിച്ച പലർക്കും പറയേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത് 'പരലോകം എന്നൊന്ന് ഉണ്ടെങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതില്ലല്ലോ......' എന്നായിരുന്നു.

എങ്ങനെ അറിയും?

മനുഷ്യജിജ്ഞാസയുടെ അടിസ്ഥാനപരായ അന്വേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് നാം ചർച്ച ചെയ്തത്. സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചും, ആരാധ്യനെക്കുറിച്ചും പ്രതിഫലനാളിനെക്കുറിച്ചും അവൻ അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള വ്യക്തമായ

ഉത്തരം നൽകാൻ സ്വന്തം ചിന്താശക്തി തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

സ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണം അവൻെറ അസ്തിത്വമംഗീകരിക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യനെ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആരാധ്യനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം അവൻെറ അനിവാര്യത വ്യക്തമാക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. പ്രതിഫലവേദി ആവശ്യമാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ മാത്രമേ അതിനെക്കുറിച്ച അന്വേഷണം എത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആര്? എങ്ങനെ? എവിടെ? തുടങ്ങിയ സുപ്രധാനമായ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരത്തിനുവേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യൻ ആദ്യകാലം മുതലേ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ തന്നെ.

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം ഭൗതികമായ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭ്യമാവുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും മൈക്രോസ്കോപിൽവെച്ച് സ്രഷ്ടാവിൻെറ സത്തയെയോ ടെസ്റ്റ്റ്റ്യൂബിൽ വെച്ച് ആരാധ്യൻെറ അസ്തിത്വത്തെയോ ടെലസ്കോപിലൂടെ പ്രതിഫലവേദിയുടെ രൂപത്തെയോ ദർശിക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം ഇവയെല്ലാം ഭൗതിക പരീക്ഷണങ്ങൾക്കതീതമാണെന്നതാണ്.

സകല പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് സ്രഷ്ടാവ് എന്നുപറയുമ്പോൾ നാം വിവക്ഷിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തെയും പദാർത്ഥത്തെയും സൃഷ്ടിച്ച അവൻ പ്രപഞ്ചത്തിനും പദാർത്ഥത്തിനുമതീതനായിരിക്കുമെന്ന് നമ്മുടെ സാമാന്യ ബുദ്ധി തന്നെ സമർത്ഥിക്കുന്നു. പദാർത്ഥത്തിൻെറ പെരുമാറ്റ രീതിയാണ് മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയും പ്രമേയം. പദാർത്ഥാതീതമായ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു സങ്കൽപ്പിക്കാൻപോലും സ്ഥലകാല നൈരന്തര്യത്തിൻെറ ബന്ധനത്തിലുള്ള മനുഷ്യധിഷണക്ക് കഴിയില്ല. പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊരു അസ്തിത്വമുണ്ടെന്ന് അവൻെറ മനസ്സ് അവനോട് മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ സ്രഷ്ടാവിൻെറ സത്തയെയോ സ്വഭാവത്തെയോകുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയില്ല. ആരാധ്യനെയും പ്രതിഫലനാളിനെയും കുറിച്ച അന്വേഷണത്തിൻെറ അവസ്ഥയും ഇതുതന്നെയാണ്. പിന്നെ അവയെക്കുറിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗമെന്താണ്?

അത് സ്രഷ്ടാവ് നമുക്കറിയിച്ചുതരിക തന്നെ വേണം. അതല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗങ്ങളില്ല. അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? സ്ഥലത്തിനും കാലത്തിനുമതീതനായ സ്രഷ്ടാവ് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഈ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു തരാനായി മനുഷ്യർക്കിടയിലേക്കിറങ്ങിയാൽ സ്ഥലകാല ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിന് അത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ല. സ്രഷ്ടാവിൽനിന്ന് മറ്റേതെങ്കിലും വഴിക്ക് മനുഷ്യർക്ക് ജ്ഞാനം ലഭിക്കുകയേ നിർവാഹമുള്ളൂ.

അങ്ങനെ വല്ല ജ്ഞാനവും മനുഷ്യന് വന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ? സ്രഷ്ടാവിനെയും ആരാധ്യനെയും പ്രതിഫലനാളിനെയും കുറിച്ച് വല്ല ബോധനവും മാനവരാശിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ദൈവദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശം

സ്രഷ്ടാവിനെയും ആരാധ്യനെയും പ്രതിഫലവേദിയെയുംകുറിച്ച് നിരന്തരമായി അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ പറയുന്നു:

“നിങ്ങൾ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച് പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവമാണ് എനിക്ക് ജ്ഞാനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കേണ്ടത് സർവലോക രക്ഷിതാവായ ആ ദൈവത്തെ മാത്രമാകുന്നു. ദൈവത്തിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ രക്ഷാമാർഗം. മനുഷ്യൻ മരണപ്പെടുന്നതോടുകൂടി അവൻെറ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ശാശ്വതമായ ഒരു പരലോക ജീവിതം വരാനിരിക്കുന്നേയുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും സങ്കൽപങ്ങളും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചായിരിക്കും. നന്മകൾക്കും തിന്മകൾക്കും ആ വേദിയിൽ വെച്ച് തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. അതിനാൽ ദൈവത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിച്ച് വരാനിരിക്കുന്ന ശാശ്വത സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ സജ്ജരാവുക”.

ഇതായിരുന്നു മുഴുവൻ ദൈവദൂതന്മാരും പറഞ്ഞത്. ദൈവദൂതന്മാരുടെ ഈ വചനങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാണോ? നാം അവയിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാണ്. മനുഷ്യജിജ്ഞാസയുടെ സ്വാഭാവിക ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സ്രഷ്ടാവ് അറിയിച്ചു തരികയല്ലാതെ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം കണ്ടെത്താനായി മറ്റൊരു മാർഗവുമില്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. എങ്കിൽ ഈ ഉത്തരം വാസ്തവമാണോയെന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ട ബാധ്യത നമുക്കെല്ലാം ഇല്ലേ? തീർച്ചയായും!

ദൈവദൂതന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വം

ആദ്യമായി പരിശോധിക്കേണ്ടത് നമ്മളോടിക്കാര്യം പറഞ്ഞ ദൈവദൂതൻെറ വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അയാൾ കളവ് പറയുന്നവനാണോ? ജനവഞ്ചകനാണോ? സ്വാർത്ഥിയാണോ?

ദൈവദൂതന്മാരുടെ ജീവിതം പരിശോധിക്കുന്ന ഏവർക്കും ബോധ്യപ്പെടുന്ന ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. അവരെ എതിർക്കുകയും നാട്ടിൽനിന്ന് ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്താൻ തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തവർ തന്നെ അവരുടെ ജീവിതത്തിൻെറ പരിശുദ്ധി അംഗീകരിക്കുന്നവരായിരുന്നു എന്നതാണത്. അവരുടെയെല്ലാം മുഴുവൻ ജീവിതവും സത്യസന്ധത, ശ്രേഷ്ഠചിന്ത, സന്മാർഗനിഷ്ഠ, പരിശുദ്ധ പ്രകൃതി, ഉൽകൃഷ്ടാദർശം, ഉയർന്ന മനുഷ്യത്വം എന്നിവയ്ക്ക് ഉദാത്ത മാതൃകയായിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതത്തിൻെറ വിവിധ രംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും ഒരു ന്യൂനത കണ്ടുപിടിക്കാൻ സമകാലികരായ പ്രതിയോഗികൾക്കൊന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത തന്നെ അവർ എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധരായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ദൈവദൂതന്മാരാരും തന്നെ സ്വാർത്ഥികളായിരുന്നില്ല. അവരുടെ വാക്കുകളിലോ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഒന്നും സ്വാർത്ഥതയുടെ അംശം പോലും കണ്ടെത്താൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്വയം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചും അന്യരുടെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യത്നിച്ചവരായിരുന്നു അവർ. അവരുടെ പ്രബോധനചരിത്രം തന്നെ ഇതിനുള്ള തെളിവാണ്.

പ്രവാചകന്മാർ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചതും നാട്ടിൽനിന്ന് ഓടിക്കപ്പെട്ടതും കൂട്ടുകുടുംബാദികളാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ടതും പീഡനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടതുമെല്ലാം എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു? ആ

സമൂഹം നന്നാകാൻ വേണ്ടി. അവർ ശാശ്വത വിജയം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി. അവയിൽനിന്ന് ദൈവദൂതന്മാർക്ക് ഭൗതികമായി ഒന്നും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, സമൂഹത്തിലെ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള അവരുടെ പ്രബോധനം നിർത്തിയാൽ-നിർത്തിയാൽ മാത്രം-ഭൗതികമായ പലവിധ നേട്ടങ്ങളും അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജ്യത്തിൻെറ അധികാരം, സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകൾ, ഇഷ്ടംപോലെ സമ്പത്ത്. ഇതെല്ലാം ത്യജിച്ച് മുൾകിരീടത്തിൻെറ മാർഗം തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രവാചകന്മാർ സ്വാർത്ഥികളായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാരൊന്നുംതന്നെ ഇന്നുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വന്തമായ എല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് സമൂഹത്തിൻെറ ശാശ്വത വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചവരായിരുന്നു അവർ.

ദൈവദൂതന്മാരാരുംതന്നെ, സമൂഹത്തിലെ ആരെയെങ്കിലും വഞ്ചിച്ചതായി ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവർ വാഗ്ദാന പാലകരും സത്യം പറയുന്നവരുമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രകൃതി പരിശുദ്ധമായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും സമീപനങ്ങളിലും ഋജുവും ശ്രേഷ്ഠവും സംശയരഹിതവുമായ മാർഗമായിരുന്നു അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. സമൂഹത്തിന് സാരോപദേശങ്ങൾ നൽകുക മാത്രമല്ല, അവ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുക കൂടി ചെയ്തിരുന്നു അവർ.

ഈ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ, അവർ പറയുന്നത് അസത്യമാകാൻ സാധ്യതയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നു. സ്വന്തമായി കള്ളമോ വഞ്ചനയോ സ്വാർത്ഥതയോ ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾ സമൂഹത്തിൽ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ച് 'പച്ചക്കള്ളം' പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യത എത്രമാത്രം വിരളമാണ്!

അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ

ഇതിലുപരി തങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരാണെന്നതിന് തെളിവായി വ്യക്തമായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. സമൂഹത്തിൻെറ ബുദ്ധിപരവും വൈജ്ഞാനികവുമായ കഴിവുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. അവയ്ക്കുമുന്നിൽ സമൂഹം മുട്ടുകുത്തുകയാണുണ്ടായത്.

മോശെ പ്രവാചകൻെറ, ദൈവ കൽപനപ്രകാരം നിലത്തിട്ടാൽ

പാമ്പാകുന്ന വടിക്കുമുന്നിൽ അന്നത്തെ സകലവിധ ജാലവിദ്യക്കാരും തോൽവി സമ്മതിച്ചു. യേശു കാണിച്ച മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ അമാനുഷിക കഴിവുകൾക്ക് മുമ്പിൽ അന്നത്തെ സകല ചികിത്സകന്മാരും തോൽവി സമ്മതിച്ച് മുട്ടുമടക്കി. ഇങ്ങനെ വിവിധ സമൂഹങ്ങളിലേക്ക് നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാർക്ക് സമൂഹത്തിൻെറ വളർച്ചയ്ക്കനുസരിച്ച് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു. തങ്ങൾ ദൈവത്തിൻെറ പ്രവാചകന്മാരാണെന്നതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിരുന്നു അവ.

<u>ദൈവദൂതന്മാരുടെ പരമ്പര</u>

പ്രവാചക പരമ്പരക്ക് മാനവ സമുദായത്തിൻെറ ഉൽപ്പത്തി മുതൽ തന്നെ തുടക്കം കുറിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവം മണ്ണിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെയും അവനിൽനിന്ന് തൻെറ ഇണയേയും സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിൻെറ വിലക്കുകൾ പാലിക്കാതെ പിശാചിൻെറ ദുർബോധനങ്ങൾക്ക് വശംവദരായി വിലക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നതിനാൽ സ്വർഗലോകത്തിൽനിന്നും പുറത്താക്കപെട്ട ആദ്യദമ്പതികൾ ചെയ്ത കുറ്റം അവരുടെ പശ്ചാത്താപം കൊണ്ട് ദൈവം പൊറുത്തുകൊടുത്തു. അതിനുശേഷം ഭൂമിയിലേക്കയക്കപ്പെട്ട അവരുടെ സന്തതികൾക്ക് ഉദ്ബോധനം നടത്താനുള്ള ബാധ്യത ആദിമ മനുഷ്യനായ ആദമിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തൻെറ സന്തതികളോട് "ഈ സമസ്ത പ്രപഞ്ചത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവ് ഏകനായ ദൈവമാണെന്നും അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധനകൾക്കർഹനെന്നും അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നവർക്ക് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ രക്ഷയുണ്ടെന്നും അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും" പഠിപ്പിച്ചു. ഇതാണ് പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ഉൽപ്പത്തി.

ആദമിൻെറ സന്തതികൾ പെരുകി. പലരും തങ്ങളുടെ പിതാവായ ആദമിൻെറ മാർഗം പിന്തുടർന്നു. ഏകനായ ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിച്ചു. അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു. കാലക്രമത്തിൽ അവസ്ഥ മാറി. വീരാരാധനയിൽനിന്നാണ് സമൂഹത്തിൻെറ വഴികേടിന് തുടക്കം കുറിക്കപ്പെട്ടത്. സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതന്മാരും സദ്വൃത്തരുമായിരുന്ന പിതാക്കളോടുള്ള ബഹുമാനം അവരെ പൂജിക്കുന്നതിലേക്കും അവരോട് സഹായങ്ങളർത്ഥിക്കുന്നതിലേക്കും അങ്ങനെ അവരെയെല്ലാം ആരാധ്യന്മാരായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിലേക്കും

മനുഷ്യരെ എത്തിച്ചു. ഇതോടൊപ്പംതന്നെ പ്രകൃതി ശക്തികളോടുള്ള ആരാധനാ മനോഭാവവും വളർന്നുവന്നിരുന്നു. സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രങ്ങളെയും കാറ്റ്, ഇടമിന്നൽ, സമുദ്രം എന്നിവയെയും മരങ്ങളെയും മൃഗങ്ങളെയും പോലും ആരാധിക്കുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടായി. പ്രകൃതി ശക്തികൾക്കെല്ലാം പിന്നിൽ പ്രത്യേകം ദൈവങ്ങളെ സങ്കൽപിച്ചു.

വീരാരാധനയും പ്രകൃതിപൂജയും സൃഷ്ടിച്ച വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ വിള്ളലുണ്ടാക്കി. ഒട്ടനവധി ആരാധ്യന്മാരും ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളുമുണ്ടായി. സമൂഹം ഭിന്നിച്ചു. വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളുണ്ടായി. ആദമിൻെറ സന്തതികൾ വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറി. അവിടങ്ങളിലെല്ലാം ദേശങ്ങളുണ്ടായി. ഒരൊറ്റ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കൾതന്നെ വിവിധ ദേശക്കാരും സമുദായങ്ങളുമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഓരോ സമുദായത്തിനും പ്രത്യേക മതവും ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളുമുണ്ടായി. ആരാധ്യന്മാർ ഏറെയുണ്ടായപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ആരാധ്യനായ ഏകദൈവത്തെ അവർ മറന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ സ്വാഭാവികമായും ദൈവത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാനവർക്ക് സമയമില്ലാതായി. സമൂഹം ദുർവൃത്തികളിലും ദുരാചാരങ്ങളിലും പെട്ട് നട്ടംതിരിഞ്ഞു.

ഇത്തരം അവസ്ഥകളിൽ ദൈവം ഓരോ സമൂഹത്തിലേക്കും സത്യമതം പ്രബോധനം ചെയ്യാൻവേണ്ടി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൻെറ വഴികേടിനെക്കുറിച്ച് അവർ സ്വസമുദായത്തെ ബോധവാന്മാരാക്കി. സകല പ്രപഞ്ചത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ ഏക ദൈവത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും മറ്റ് വസ്തുക്കളെല്ലാം ദൈവത്തിൻെറ സൃഷ്ടികളാണെന്നും അവർ സമൂഹത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നും ദുരാചാരങ്ങളിൽനിന്നും അവർ സമൂഹത്തെ തടഞ്ഞു. ദൈവപ്രീതി ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിക്കാൻ അവർ ജനങ്ങളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അവർ സമൂഹത്തിന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. ദൈവത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് പരലോകത്ത് സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ജീവിതവും അവ അവഗണിക്കുന്നവർക്ക് കാഠിന്യമേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടെന്ന് അവർ മാനവരാശിയെ അറിയിച്ചു.

ലോകത്ത് എവിടെയെല്ലാം മനുഷ്യരുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം മുന്നറിയിപ്പുകാരായ ദൈവദൂതന്മാരുടെ ആഗമനവും നടന്നിട്ടുണ്ട്.

ദൈവദൂതൻെറ നിയോഗമില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ സമൂഹവും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ല. സെമിറ്റിക് വംശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യക്കാർക്കിടയിലും ആഫ്രിക്കക്കാർക്കിടയിലുമെല്ലാം ദൈവദൂതന്മാർ നിയുക്തരായിട്ടുണ്ട്. ഇവരെല്ലാവരും പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്വങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപമായി ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു-ഏകദൈവാരാധനവും പരലോകവിശ്വാസവും. ഇവരെല്ലാവരും പ്രബോധനം ചെയ്ത മതമാണ് ഇസ്‌ലാം. നോഹയും അബ്രഹാമും യാക്കോബും യോനായും മോശെയും യേശുവും മുഹമ്മദും മാത്രമല്ല, ലോകത്തിലേക്ക് വന്ന പ്രവാചകന്മാർ മുഴുവൻ മാനവരാശിയെ പഠിപ്പിച്ചത് എന്താണോ അതാണ് ഏകദൈവാരാധനയും അവന്നുള്ള സമർപ്പണവും അഥവാ ഇസ്‌ലാം.

ഒരേ തത്വങ്ങൾ

അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരേ തത്വങ്ങൾതന്നെയാണ് പ്രവാചകന്മാർ പഠിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ കർമപരിപാടികൾക്ക് കാലഘട്ടത്തിനും സാമൂഹിക സാഹചര്യത്തിനും അനുസൃതമായി അൽപസ്വൽപം വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദൈവാരാധനയിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു അവയെല്ലാംതന്നെ. ജനങ്ങളിൽ സത്യസന്ധതയും ആത്മാർത്ഥതയും വളർത്തി പരലോകത്തിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു ഈ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും കർമ പരിപാടികളുടെയുമെല്ലാം ലക്ഷ്യം.

സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ

ജനങ്ങളുടെ മോചനത്തിൻെറ സന്ദേശമാണ് പ്രവാചകന്മാർ അവർക്ക് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തത്. അവരുടെ ശാശ്വത വിജയത്തിനുള്ള മാർഗമാണ് ദൈവദൂതന്മാർ കാണിച്ചുകൊടുത്തത്. അവരെ മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കാനാണ് പ്രവാചകന്മാർ നിയുക്തരായത്.

പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരെ പലവിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസത്തിനെതിരായിട്ടാണ് പ്രവാചകന്മാർ രംഗത്തുവന്നിട്ടുള്ളത്. അവർക്ക് പറയാനുള്ളത് ഏകദൈവത്തെ മാത്രമാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത് എന്നാണ്; ദൈവിക മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ജീവിത

മാണ് പരലോക മോക്ഷത്തിന് നിദാനമെന്നാണ്. ഇത് കുട്ടിദൈവങ്ങളെയും കല്ലറകളെയും വ്യാജദൈവങ്ങളെയും ഇടയാളന്മാരെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയുമെല്ലാം വെടിയുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കാണ് ജനങ്ങളെ നയിക്കുക. അപ്പോൾ ദൈവങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരായി സ്വയം അവരോധിതരാവുകയും ദൈവങ്ങളുടെ പേരിൽ മനുഷ്യരെ മാനസികമായ അടിമകളാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പൗരോഹിത്യത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടാവുകയില്ല. ഏകനായ ദൈവത്തെ മാത്രമാണ് ആരാധിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ, അവനോട് നേരിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാമെങ്കിൽ, അവൻ സർവശക്തനുമാണെങ്കിൽ പിന്നെ പൗരോഹിത്യത്തിനും ഇടയാളന്മാർക്കുമെന്താണ് പ്രസക്തി?

ഇത് മനസിലാക്കിയ പൗരോഹിത്യം ജനങ്ങളെ പ്രക്ഷുബ്ധരാക്കി. പാരമ്പര്യവിരോധികളും പൗരാണികന്മാരെ തള്ളിപ്പറയുന്നവരുമാണ് പ്രവാചകന്മാരെന്ന ധാരണയുണ്ടാക്കി സാധാരണക്കാരെ അവർക്കെതിരെ പ്രകോപിതരാക്കി വിട്ടു. പലപ്പോഴും അധികാരിവർഗവും പൗരോഹിത്യത്തിന് കൂട്ടുനിന്നു. ഏകനായ ദൈവത്തിനുമുന്നിൽ പണക്കാരനും പണിക്കാരനും അധികാരികളും പ്രജകളുമെല്ലാം സമന്മാരാണെന്ന് വന്നാൽ പിന്നെ തങ്ങൾക്ക് ജന്മാവകാശമായി കിട്ടിയ അധികാരത്തിൻെറ ഔന്നത്യത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നവർ കണക്കുകൂട്ടി. പരലോക മോക്ഷത്തിന് ദൈവദൂതന്മാർ പറയുന്ന മാർഗമാണ് ഉപയുക്തമെന്ന് വന്നാൽ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തോന്നിവാസങ്ങൾക്ക് കൂട്ടുനിൽക്കാൻ ആളെ കിട്ടുകയില്ലെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി.

അങ്ങനെ അധികാരി വർഗവും പൗരോഹിത്യവും കൂടി പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ തത്വങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കാനായി സകലവിധ തന്ത്രങ്ങളും പയറ്റി. അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. പ്രലോഭനങ്ങൾ നടത്തി. പല പ്രവാചകന്മാരും വധിക്കപ്പെട്ടു. ചിലർ ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുചിലർ ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടു. ജീവനാടെ നിർത്തി ഈർച്ചവാളുകൊണ്ട് നടുവെ ഛേദിച്ചതും ശരീരമാസകലം ഇരുമ്പു ചീർപ്പുകൊണ്ട് വാർന്ന് ചോരയൊലിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം ജനങ്ങൾക്ക് മോചനത്തിൻെറ മാർഗം കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന ഏകകാരണത്താലായിരുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് സത്യമത പ്രബോധനത്തിനായി പ്രവാചകന്മാർ എത്രമാത്രം ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചുവെന്ന് നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയുക.

രണ്ടു ചേരികൾ

ഈ അക്രമങ്ങളൊന്നും സത്യമാർഗത്തിൻെറ സന്ദേശ പ്രചരണത്തിൽനിന്ന് ദൈവത്തിൻെറ ഉത്തമ ദാസന്മാരെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലായിരുന്നു. ഇത്തരം പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം തൃണവൽ ഗണിച്ച് പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൗത്യം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സമൂഹത്തിൻെറ എതിർപ്പ് വകവെക്കാതെ സത്യാന്വേഷികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഈ സത്യമതത്തിൽ ചേർന്നു. വലിയ ജനസമുദായങ്ങൾതന്നെ ദൈവിക മാർഗദർശനത്തിൻെറ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരന്നു.

അവിടെ വ്യക്തമായ രണ്ട് ചേരികളുണ്ടായി. ഒന്ന് സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും അവൻെറ മാർഗദർശനത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർ. രണ്ട് ദൈവത്തെ കൂടാതെ മറ്റ് പലതിനെയും ആരാധിക്കുകയും അവൻെറ മാർഗദർശനത്തെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുവർ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ ചേരി ഒന്നാമത്തെ ചേരിയെ നശിപ്പിക്കാനായി ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഇവ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് സമൂഹങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഒന്നാമത്തെ സമൂഹം ദൈവിക മാർഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാൽ അവർ സത്യമതം സ്വീകരിക്കുന്നവരായി. അഥവാ മുസ്‌ലിംകളായി. രണ്ടാമത്തെ സമൂഹം ദൈവിക മാർഗദർശനങ്ങൾ അവഗണിച്ചതിനാൽ അവർ സത്യനിഷേധികളായി. അഥവാ കാഫിറുകളായി.

ഇസ്‌ലാം എന്നാൽ

അറബി ഭാഷയിൽ 'ഇസ്‌ലാം' എന്ന പദത്തിൻെറ അർത്ഥം സമർപ്പണം, കീഴ്‌വണക്കം എന്നൊക്കെയാണ്. സമാധാനം, രക്ഷ എന്നീ ആശയങ്ങൾ ആ പദത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സർവശക്തനായ സ്രഷ്ടാവിന് സർവസ്വവും സമർപ്പിക്കുകവഴി സമാധാനത്തിൻെറയും രക്ഷയുടെയും പാതയിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഇസ്‌ലാം എന്ന് പറയാം. സർവശക്തൻ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നവനാണ് മുസ്‌ലിം. അത് ധിക്കരിക്കുന്നവർ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൃത്തത്തിന് പുറത്താണ്.

ജന്മമല്ല വിശ്വാസവും കർമങ്ങളുമാണ് മനുഷ്യരെ മുസ്‌ലിമും അമുസ്‌ലിമുമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞ്, ദൈവധിക്കാരത്തിൻെറ മാർഗമാണ് പിന്തുടരുന്നതെങ്കിൽ അവൻ ഇസ്‌ലാമിന് പുറത്താണ്. അവിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടി, ദൈവത്തിന് സ്വയം സമർപ്പിക്കാനും പ്രവാചകന്മാർ പഠിപ്പിച്ച പാത പിന്തുടരാനും സന്നദ്ധമാവുകയാണെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിലെ അംഗമാണ്. പടച്ചതമ്പുരാന് സമ്പൂർണമായും സമർപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് മുസ്‌ലിം സമുദായം. അതല്ലാതെ മുസ്‌ലിം നാമങ്ങളുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളായി പിറന്ന കുറെ മനുഷ്യരുടെ ഒത്തുചേരലല്ല.

സമാധാനത്തിൻെറ ദൂതൻ

'മതങ്ങൾ' ഉണ്ടാകുന്നു

പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധനം ചെയ്ത മതത്തിന് അവരുടെ ജീവിതകാലത്തിനുശേഷം ഏറെക്കാലം നിലനിൽപ്പുണ്ടായില്ല. അവരുടെ പിൻഗാമികൾ തന്നെ പ്രവാചകന്മാരുടെ ശിക്ഷണ നിർദേശങ്ങളെ മാറ്റിമറിച്ചു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്വന്തം വകയായി ആശയങ്ങൾ കടത്തിക്കൂട്ടി. ചിലർ പ്രവാചകന്മാരെ ദൈവാവതാരങ്ങളായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. മറ്റുചിലർ പ്രവാചകന്മാർ ദൈവപുത്രന്മാരാണെന്ന് വാദിച്ചു. വേറെ ചിലർ പ്രവാചകന്മാർ ദൈവിക വ്യക്തിത്വത്തിലെ ആളത്വമാണെന്ന് പറഞ്ഞു.

സർവശക്തനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാരെതന്നെ പൂജിക്കുകയെന്ന വൈരുദ്ധ്യത്തിനാണ് മനുഷ്യ ചരിത്രം സാക്ഷ്യംനിൽക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാർ പഠിപ്പിച്ച കർമാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും നിയമനിർദേശങ്ങളെയും അവരുടെ അനുയായികൾ തന്ന ദുഷിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. പലതരം മൂഢാചാരങ്ങളും ദുർനടപടികളും മതത്തിൻെറ പേരിൽ അവർ നിർമിച്ചുനടപ്പാക്കി. കെട്ടുകഥകളും വ്യാജേതിഹാസങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി കുറെ മിത്തുകളെ സൃഷ്ടിച്ച് അവയ്ക്കെല്ലാം ആരാധനകളർപ്പിക്കുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടായി. അങ്ങനെ സത്യവും അസത്യവും കൂടിക്കുഴഞ്ഞ രൂപത്തിലായി. പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസാചാരങ്ങളേതാണെന്നും പിൽക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതെന്താണെന്നും വിവേചിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെയായി.

അപ്പോൾ വീണ്ടും ദൈവം ദൂതന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. അവർ സമൂഹത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സത്യത്തിൻെറ സന്ദേശം ജനങ്ങൾക്കെത്തിച്ചു. പലരും വെളിച്ചത്തിലേക്ക് വന്നു. മോക്ഷം നേടി. മറ്റു

ചിലർ അന്ധത പുൽകി അവിശ്വാസികളായി. ഈ ചക്രം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പരിമിതമായ ദൗത്യം

പ്രവാചകന്മാർ എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കി. അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രബോധന ദൗത്യം സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നു. സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലുള്ള ബന്ധങ്ങളോ അടുപ്പമോ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് അത് മാത്രമായിരുന്നു പ്രായോഗികമായ നടപടി. ഒരേ കാലയളവിൽതന്നെ വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളിൽ ജീവിച്ച വ്യത്യസ്തരായ പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അന്തിമ പ്രവാചകനെക്കുറിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ

പ്രവാചകന്മാരല്ലാവരും ലോകത്തിന് മുഴുവനും സ്വീകരിക്കാൻ പറ്റുന്ന സന്ദേശങ്ങളുമായി കടന്നുവരാനിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാപ്രവാചകനെക്കുറിച്ച് ദീർഘദർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ദൗത്യം ഒരു പ്രത്യേക ദേശത്തിലെയോ സമൂഹത്തിലെയോ മനുഷ്യരോട് മാത്രമാണെന്നും അന്തിമപ്രവാചകൻെറ ആഗമനത്തോടെ ലോകം ഐക്യപ്പെടുകയും ഒറ്റക്കെട്ടായി ഒരേ ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയും ദൈവത്തിങ്കൽനിന്ന് മാനവ സമുദായം അറിയേണ്ടതാവശ്യമായ എല്ലാ വിവരങ്ങളും അറിയിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹത നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന് മുൻ പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിച്ചതായി മനസ്സിലാക്കാം. പുതിയതും പഴയതുമായ നിയമങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഹൈന്ദവ അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവരെ ഇത്തരം പ്രവചനങ്ങളിൽ ചിലത് കാണാൻ കഴിയും.

പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങൾ

മോശെ പ്രവാചകനോട് ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദാനം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "അവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരി തന്നെ. നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്ന് അവർക്കായി ഞാൻ ഉയർത്തും. ഞാൻ എന്റെ വചനങ്ങൾ അയാളുടെ നാവിൽ

നിവേശിപ്പിക്കും. ഞാൻ കൽപിക്കുന്നവയെല്ലാം അയാൾ അവരോട് സംസാരിക്കും. അയാൾ എൻെറ നാമത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുന്ന എൻെറ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊള്ളാത്തവനോട് ഞാൻ തന്നെ കണക്ക് ചോദിക്കും. എൻെറ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വാക്കെങ്കിലും സംസാരിക്കാൻ മുതിരുകയോ മറ്റു ദേവന്മാരുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ പ്രവാചൻ മരിക്കും 'കർത്താവ് അരുൾ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത വചനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയും?' എന്ന് നീ ഹൃദയത്തിൽ പറയുമായിരിക്കും. ഒരു പ്രവാചകൻ കർത്താവിൻെറ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ചിട്ട് ആ വചനം യാഥാർത്ഥ്യമാകാതിരിക്കുകയോ സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ വചനം കർത്താവ് അരുൾ ചെയ്തതല്ല, പ്രവാചകൻ അത് തോന്ന്യാസമായി പറഞ്ഞതാണ്, നീ അയാളെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല'' (ആവർത്തനം 18:18-22).

ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ നമുക്കിങ്ങനെ കാണാം: "കർത്താവ് സീനായിൽ നിന്ന് വന്നു. സേയീറിൽവെച്ച് നമ്മുടെ മേൽ ഉദിച്ചു. പാറാൻ പർവതത്തിൽ അവൻ പ്രകാശിച്ചു. തൻെറ വലതു കയ്യിൽ അഗ്നി ജ്വാലയുമായി പതിനായിരങ്ങളായ വിശുദ്ധന്മാരിൽനിന്ന് അവൻ വരുന്നു''. (ആവർത്തനം 33:2)

ഉൽപ്പത്തി പുസ്തകം ഇങ്ങനെ പ്രവചിച്ചു: "അവകാശി വരുവോളം ചെങ്കോൽ യഹൂദായിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് പോവുകയില്ല. രാജദണ്ഡ് അയാളുടെ പാദങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്ന് മാറുകയില്ല. ജനതകളുടെ വിധേയത്വം അയാളോടായിരിക്കും''. (ഉൽപ്പത്തി 49:10)

യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പ്രവചിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്: "ഇതാ ഞാൻ താങ്ങുന്ന എൻെറ ദാസൻ. എൻെറ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ; എൻെറ ഉള്ളം അയാളിൽ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എൻെറ ആത്മാവ് അയാളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ ജനങ്ങളുടെ മേൽ നീതി നടത്തും. അയാൾ നിലവിളിക്കുകയില്ല; സ്വരമുയർത്തുകയില്ല. അയാൾ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം നീതി നടത്തും. അയാൾ ഭൂമിയിൽ നീതി സുസ്ഥാപിതമാക്കുംവരെ പരാജയപ്പെടുകയില്ല; നിരാശപ്പെടുകയുമില്ല. ദ്വീപുകൾ അയാളുടെ നിയമത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു''. (യെശയ്യാ 42:1-4)

യെശയ്യാവിൻെറ പ്രവചനത്തിൽ നാം വീണ്ടും ഇങ്ങനെ വായി

ക്കുന്നു: "കർത്താവിന് ഒരു പുതിയ ഗാനം ആലപിക്കൂ. ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ നിന്ന് അവന്ന് സ്തുതി മുഴങ്ങട്ടെ. സമുദ്രവും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന സർവവും ദ്വീപുകളും അവയിലെ നിവാസികളും അവന്ന് സ്തുതിപാടട്ടെ. മരുഭൂമിയും അതിലെ നഗരങ്ങളും കേദാർ നിവസിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളും സ്വരമുയർത്തട്ടെ. സേലനിവാസികൾ ആനന്ദപൂർവം പാടട്ടെ. കൊടുമുടികളിൽനിന്ന് അവർ ആർത്തു വിളിക്കട്ടെ. അവർ കർത്താവിന് മഹത്വമർപ്പിച്ച് ദ്വീപുകളിൽ അവൻെറ സ്തുതി ഘോഷിക്കട്ടെ.'' (യെശയ്യാവ് 42:10-12)

വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനെ ദൈവം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിൽ യെശയ്യാവിൻെറ പുസ്തകം വീണ്ടും പറയുന്നു: "കേദാറിലെ ആട്ടിൻപറ്റം മുഴുവൻ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നുകൂടും; നെബയോത്തിലെ ആണാടുകൾ നിനക്ക് സേവ ചെയ്യും. അവ എനിക്ക് പ്രസാദജനകമായി എൻെറ ബലിപീഠത്തിൽ എത്തും; എൻെറ മഹിമയാർന്ന ആലയത്തെ ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തും''. (യെശയ്യാ 60:7)

രക്ഷകനെ പ്രതീക്ഷിച്ച്.......

നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇസ്രായീൽ ജനത ആ രക്ഷകനെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. മോശെക്കുശേഷം വന്ന പ്രവാചകന്മാരൊന്നും തന്നെ മോശെയെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകനല്ലെന്നും അവരൊന്നും ഇസ്രാഈല്യരുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടതല്ലെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. മോശെ മുതൽ യേശു വരെയുള്ളവരെല്ലാം ഇസ്രാഈല്യരിൽ നിന്നായിരുന്നു. നിയമങ്ങളോ മറ്റോ നൽകപ്പെട്ടവരായിരുന്നില്ല യേശുവരെയുള്ള പ്രവാചകന്മാരൊന്നും തന്നെ.

സീനാ പർവതത്തിൽനിന്നുള്ള കർത്താവിൻെറ ആഗമനം മോശെയോടു കൂടി പൂർത്തിയായി. ഫലസ്തീനിലുള്ള സേയീർ മലയിൽ നിന്നുള്ള കർത്താവിൻെറ ഉദയം യേശുവിൻെറ വരവോടു കൂടി പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടു. അറേബ്യയിലെ ഹിജാസിലുള്ള പാറാൻ പർവതത്തിൽ നിന്നുള്ള കർത്താവിൻെറ പ്രകാശിക്കൽ എന്നാണെന്ന് കാത്തു കഴിയുകയായിരുന്നു ഇസ്രാഈല്യർ. മോശെക്കു ശേഷം വരുന്ന പ്രവാചകന്മാരിൽ ആരാണ് സമാധാനം പ്രവചിക്കുകയെന്ന് അവർ നോക്കിയിരുന്നു. പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ചെങ്കോൽ യഹൂദി -ഇസ്രാഈല്യർ-കളിൽ നിന്ന് നീക്കിക്കളയുന്ന അവകാശിയുടെ ആഗമനം അവർ കാത്തിരുന്നു.

കേദാറിലെയും നെബയോത്തിലെയും മനുഷ്യരെല്ലാം ഒന്നിച്ച് വന്നുകൂടുകയും വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം നീതി നടത്തുകയും പരാജയപ്പെടാതെ നീതി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദാസൻെറ ആഗമനം കാത്തുകഴിയുകയായിരുന്നു ഇസ്രാഈല്യർ.

യേശുവിന് മുമ്പുള്ള യഹൂദികളെല്ലാവരും തന്നെ മൂന്ന് മഹാന്മാരെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഏലിയാവ്, ക്രിസ്തു, അന്തിമ പ്രവാചകൻ എന്നിവരായിരുന്നു ഈ മൂന്നുപേർ. അവരിലേക്കുവന്ന ഓരോ പ്രവാചകന്മാരോടും അവർ ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ ഏലിയവോ യേശുവോ അന്തിമ പ്രവാചകനോ ഇതിൽ ആരാണെന്ന്. യേശുവിന് മുമ്പ് വന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകനോട് യഹൂദികൾ ചോദിച്ചു. 'നീ ക്രിസ്തുവാണോ?' 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല' എന്നയാൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അവർ അയാളോട് ചോദിച്ചു: 'എങ്കിൽ നീ പിന്നെ ആരാണ്? ഏലിയായോ?' അയാൾ പറഞ്ഞു 'അല്ല'. 'നീ ആ പ്രവാചകനാണോ? അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അല്ല' (യോഹന്നാൻ 1:20-22)

ക്രിസ്തുവിന് ശേഷവും അവർ ആ 'പ്രവാചകനെ' കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൻെറ പ്രവചനങ്ങൾ

ഇസ്രായീല്യരിലെ അവസാനത്തെ പ്രവാചകനായ ക്രിസ്തുവും ലോകത്തിലേക്ക് വന്നു. അദ്ദേഹം ഇസ്രായീല്യരിലേക്ക് മാത്രം അയക്കപെട്ട പ്രവാചകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഇസ്രായീൽ ഭവനത്തിലെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളുടെ അടുത്തേക്ക് മാത്രമാണ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്" (മത്തായി 15:24) ക്രിസ്തു തൻെറ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു "നിങ്ങൾ വിജാതീയരുടെ ഇടയിൽ പോകരുത്; ശമര്യക്കാരുടെ പട്ടണങ്ങളിലും പ്രവേശിക്കരുത്. എന്നാൽ, ഇസ്രായീൽ ഭവനത്തിലെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്ക് പോവുക" (മത്തായി 10: 5,6)

അദ്ദേഹവും മോശെയെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്നില്ല. മോശെയുടെ ജനനം സാധാരണ രീതിയിലായിരുന്നു (പിതാവിൻെറയും മാതാവിൻ്റെയും സംഗമത്തിൽനിന്ന്) യേശു പിതാവില്ലാതെ തികച്ചും അസാധാരണ നിലയിലാണ് ജനിച്ചത്. മോശെക്ക് ഭാര്യയും മക്കളു

മുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ യേശുവിന് ഇവയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മോശെ പ്രവാചകൻ ഭരണാധികാരി കൂടിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ യേശു പ്രവാചകൻ മാത്രമായിരുന്നു. മോശെ പ്രവാചകന് ന്യായപ്രമാണം നൽകപ്പെട്ടു. യേശുവാകട്ടെ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അംഗീ കരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

യേശുവും വരാനിരിക്കുന്ന മഹാനായൊരു പ്രവാചകനെ ക്കുറിച്ച് ദീർഘദർശനം നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പോകു ന്നത് നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കാണ്. ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ സഹായ കൻ (പാരക്ലിറ്റോസ്) നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് ഞാൻ അയക്കും. അവൻ വരുമ്പോൾ പാപത്തെയും നീതിയെയും ന്യായവിധിയെയും കുറിച്ച് ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും". (യോഹന്നാന 16:7,8)

യേശു വീണ്ടും പറഞ്ഞു: "ഇനിയും പല കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അത് താങ്ങാൻ സാധ്യമല്ല. സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ എല്ലാ സത്യത്തിലേക്കും നയിക്കും. സ്വന്തം അധികാരത്തിൽ ഒന്നും അവൻ പറയുകയില്ല. എന്നാൽ താൻ കേൾക്കുന്നതെന്തും അവൻ പറയും. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങളോട് പ്രഖ്യാപി ക്കും". (യോഹന്നാൻ 16:12-14)

യേശുവിനാൽ സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവ്, സഹായി, സാന്ത്വ നക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെട്ട മഹാനായ പ്രവാചകൻെറ ആഗ മനത്തിനായി യേശുവിൻെറ അനുയായികൾ കാത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം വന്നതിനുശേഷം സകലവിധ സത്യങ്ങളിലേക്കും വഴി നടത്തപ്പെടു മെന്ന പ്രതീക്ഷയുമായി.

ഹിന്ദുമത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രവചനങ്ങൾ

ഭാരതത്തിലേക്ക് വന്ന പ്രവാചകന്മാരും മഹാനായ അന്തിമ പ്രവാചകൻെറ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വേദവ്യാസൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

ഏത സ്മിന്നന്തരേ മ്ലേഛ:
ആചാരേണ്യ സമന്വിത
മഹാമദ ഇതിഖ്യാദഃ
ശിഷ്യശാഖാ സമന്വിതം- *(ഭവിഷ്യൽ പുരാണം 3:3:3:5)*

(അപ്പോൾ മഹാമദ് എന്ന പേരുള്ള വിദേശിയായ ലോകാ ചാര്യൻ തൻെറ ശിഷ്യഗണങ്ങളോടുകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും).

മഹാമദ് എന്ന വിശ്വാചാര്യനെക്കുറിച്ച് വേദവ്യാസൻ തുടർന്നു: "ദൈവദൂത സദൃശനായ ഈ മരുഭൂനിവാസിയെ രാജാവ് ഗംഗാജല ത്തിലും മറ്റ് അഞ്ചുതരം ശുദ്ധീകരണ ജലങ്ങളിലും സ്നാനം ചെ യ്യിച്ച് ഭക്തി വിശ്വാസ സമന്വിതം പൂജിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കും: 'അല്ലയോ മനുഷ്യവർഗത്തിൻെറ അഭിമാനസ്തംഭമായി പിറന്ന മഹാ നുഭാവാ! ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനുള്ള ദിവ്യശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്താൽ ശത്രുപീഡകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിച്ചു പരാശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണമായി പരിലസിക്കുന്ന പുണ്യാത്മാവേ! അങ്ങയുടെ പാദ ചരണങ്ങളിൽ അടിപണിയുന്ന ഈയുള്ളവനെ അവിടുന്ന് ഒരു അടിമയായി സ്വീകരിച്ചനുഗ്രഹിച്ചാലും." (Ibid 3:3:6-8)

ആ മഹാനായ പ്രവാചകൻെറ അനുയായികളെക്കുറിച്ചും സാംസ്ക്കാരിക ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൂടി വിവരിക്കുന്നുണ്ട് ഭവി ഷ്യൽ പുരാണം. "അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികൾ ചേലാകർമ്മം ചെയ്യും. അവർ കുടുമവെക്കുകയില്ല. അവർ താടി വളർത്തും. അവർ വിപ്ലവകാരികളായിരിക്കും. പ്രാർത്ഥനക്ക് വരാൻ അവർ ഉറക്കെ ആഹ്വാനം ചെയ്യും. പന്നിയെ ഒഴിച്ച് മറ്റ് മിക്ക മൃഗങ്ങളെയും അവർ ഭക്ഷിക്കും. ശുദ്ധിചെയ്യാൻ ദർഭ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പകരം സമരം ചെയ്ത് അവർ പരിശുദ്ധരാവും. മതത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നവരു മായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനാൽ മുസൈലവന്മാർ എന്നവർ അറിയ പ്പെടും. ഈ മാംസഭുക്കുകളുടെ ആവിർഭാവം എന്നിൽ നിന്നായിരി ക്കും". (Ibid 3:3:3: 25-28)

അഥർവ്വ വേദത്തിൽ അന്തിമാചാര്യനെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്: 'അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ബഹുമാന പുരസ്സരം ശ്രദ്ധിക്കുക. സ്തുത്യർഹനായവൻ (നരാശംസ) വാഴ്ത്തപ്പെടും. അ റുപതിനായിരത്തി തൊണ്ണൂറ് ശത്രുക്കളുടെ മധ്യത്തിൽനിന്ന് നാം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാഹനം ഇരുപത് ആൺപെൺ ഒട്ടകങ്ങളായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മഹത്വം സ്വർ ഗലോകം വരെയെത്തി അതിനെ താഴ്ത്തും. അവൻ മാമാ ഋഷിക്ക് പത്ത് ചതുരങ്ങളും നൂറ് സ്വർണ നാണയങ്ങളും മുന്നൂറ് അറബി ക്കുതിരകളും പതിനായിരം പശുക്കളും നൽകും'. (അഥർവവേദം വിംശകാണ്ഡം സൂക്തം 27 ശ്ലോകം 1-3)

അവതാര തത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഹൈന്ദവരാകട്ടെ അവസാനത്തെ അവതാരമായ കൽക്കിയുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ച് കഴിയുകയാണ്. വിഷ്ണുപുരാണത്തിലും കൽക്കി പുരാണത്തിലും മഹാഭാഗവതത്തിലുമെല്ലാം കൽക്കിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇരുളിൻെറ ചുരുളിൽനിന്ന് വിശ്വത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുന്ന കൽക്കി ശാന്തി സുന്ദരമായ ഒരു ലോകത്തിൻെറ ഉദയവുമായാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്നാണ് വിശ്വാസം. കലിയുഗത്തിൻെറ പാരമ്യത്തിൽ മണലാരണ്യത്തിൽ ജനിക്കുന്ന കൽക്കിയുടെ പിതാവ് ജനനത്തിന് മുമ്പും മാതാവ് ജനിച്ച് അൽപം കഴിഞ്ഞും പരലോകം പുൽകും. മലയിൽവെച്ച് വിദ്യ സ്വീകരിക്കുന്ന കൽക്കി തൻെറ നാലുകൂട്ടാളികളോടൊപ്പം അധർമത്തെ നശിപ്പിക്കും. കൽക്കിയുടെ പിതാവിൻെറ പേര് വിഷ്ണുഭഗത് എന്നും മാതാവിൻെറ പേര് സുമതി എന്നുമായിരിക്കും..... കൽക്കിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ ചിലതാണിവ.

ഹൈന്ദവ സഹോദരങ്ങൾ വരാനിരിക്കുന്ന അവസാനത്തെ ആചാര്യനെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അധർമത്തെ നശിപ്പിച്ച് ധർമത്തെ സംസ്ഥാപിക്കാനായി ഒട്ടകങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് വരുന്ന അന്തിമാചാര്യനെ.

മഹാനായ ദൈവദൂതൻ

പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പത്തെ അറേബ്യയുടെ ചിത്രം വളരെ ഇരുണ്ടതാണ്. ഉയർന്ന നിലയ്ക്കുള്ള യാതൊരു നാഗരികതയുമില്ലാതിരുന്ന അവിടെ പാഠശാലകളോ മറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളോ ഗ്രന്ഥശാലകളോ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മദ്യത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു അന്നത്തെ സമൂഹം. തൻെറ ശവശരീരം മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ചുവട്ടിൽ കുഴിച്ചിട്ടാൽ ദ്രവിക്കുന്ന എല്ലുകൾക്ക് വീഞ്ഞിൻെറ മത്ത് ലഭിക്കുമല്ലോയെന്ന് പാടിയ അറേബ്യൻ കവിയുടെ വരികൾ, പ്രസ്തുത സമൂഹം എത്രത്തോളം മദ്യാസക്തരായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. നാരിമാരുടെ നഗ്നതാ വിവരണമായിരുന്നു അന്നത്തെ കവിതകളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉള്ളടക്കം. പെണ്ണിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത സമൂഹമായിരുന്നു അത്. നഗ്നതാപ്രദർശനം നടത്തുന്നതിൽ സ്ത്രീ പുരുഷഭേദമന്യേ യാതൊരു സങ്കോചവുമവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കഅ്ബാലയത്തെ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമെല്ലാം നഗ്നരായിക്കൊണ്ടാണ് പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തിരുന്നത്.

കലഹങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ആ സമൂഹത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. ഗോത്രവഴക്കുകളില്ലാത്ത ദിവസങ്ങൾ തുലോം വിരളമായിരുന്നു. മനുഷ്യർ മനുഷ്യരെ നിഷ്ഠൂരം വധിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റും അവർ കണ്ടിരുന്നില്ല. ശക്തർ അശക്തരെ വധിക്കുകയും കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്യുക സാധാരണയായിരുന്നു. ഗോത്രമഹിമയിൽ അഭിമാനംകൊണ്ടിരുന്ന അറബികൾക്ക് ഗോത്രത്തിൻെറ പേരിൽ കൊല്ലുകയും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളാകട്ടെ ശിലാബിംബങ്ങളുമായിരുന്നു. സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ ദൈവത്തിൻെറ അസ്തിത്വം അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവനിലേക്ക് നേരിട്ട് അടുക്കുക അസാധ്യമായതിനാൽ ഇടയാളന്മാരെ സ്വീകരിക്കുകയെന്ന തത്വമാണ് അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നത്. ഈ ഇടയാളന്മാരിൽ മഹാത്മാക്കൾ മുതൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ വരെയുണ്ടായിരുന്നു. കല്ലുകൾക്ക് മുന്നിലായിരുന്നു അവർ നമസ്ക്കരിച്ചിരുന്നത്.

മുഹമ്മദിൻെറ ജനനം

ഇത്തരമൊരു സമുദായത്തിലാണ് മുഹമ്മദ് ജനിക്കുന്നത്. മക്കയിലെ ഖുറൈശ് ഗോത്രത്തിലെ ഹാശിം കുടുംബത്തിൽ അബ്ദുല്ല (ദൈവദാസൻ)-ആമിന (വിശ്വസ്ത) ദമ്പതിമാരുടെ മകനായിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനം. അദ്ദേഹം ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ പിതാവും ഏഴുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ മാതാവും മരണപ്പെട്ടതിനാൽ തികച്ചും അനാഥനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നത്. മാതാവിൻെറ മരണശേഷം പിതാമഹനായ അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുത്തു. അൽപകാലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹവും മരണപ്പെട്ടതിനാൽ പിതൃസഹോദരനായ അബൂത്വാലിബിൻെറ സംരക്ഷണത്തിലാണ് പിന്നീടദ്ദേഹം വളർന്നത്. ഇരുപത്തിയഞ്ചാമത്തെ വയസിൽ അദ്ദേഹം നാൽപതുകാരിയായ ഖദീജ (റ)യെ വിവാഹം ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അനാഥനായി ജനിച്ച് അനാഥനായി വളർന്ന മുഹമ്മദാണ് ലോകം മുഴുവൻ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന, പ്രവാചകന്മാർ മുഴുവൻ പ്രവചിച്ച മഹാനായ അന്തിമ പ്രവാചകനായിത്തീർന്നത്.

അങ്ങനെ ആവർത്തന പുസ്തകത്തി(33:2)ലെ പ്രവചനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണമായി. സീനയിൽനിന്നും വന്ന മോശെയുടെയും സേയീറിൽ ഉദിച്ച യേശുവിൻ്റെയും പിൻഗാമിയായ ദൈവദൂതൻ പാറാൻ പർവ്വതത്തിൻെറ നാടായ അറേബ്യയിൽനിന്ന് ലോകത്തിന് മുഴുവനുമായി പ്രകാശിച്ചു.

മണലാരണ്യത്തിൽനിന്ന് വരുന്ന കൽക്കിയെന്ന ധർമ്മ സ്ഥാപകനെക്കുറിച്ച പ്രതീക്ഷയും ഒട്ടകത്തിൻെറ നാട്ടിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന നരാശംസനെക്കുറിച്ച പ്രവചനവും മുഹമ്മദി(സ)ൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'നരാംശസ'യെന്നാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം! 'മുഹമ്മദ്' എന്ന അറബി പദത്തിന് തുല്യമായ സംസ്കൃതപദം! ഭവിഷ്യൽപുരാണത്തിലാണെങ്കിൽ 'മഹാമദ്' എന്ന അറബി നാമം തന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൽക്കിയുടെ അനാഥത്വത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഹമ്മദ് (സ)യുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവിൻെറ പേര് അബ്ദുല്ലയെന്നും മാതാവിൻെറ പേര് ആമിനയെന്നുമായിരുന്നുവല്ലോ.*

സകല സത്യത്തിലേക്കും വഴി നടത്തുന്നതിന് കടന്നുവരാനിരിക്കുന്ന സഹായകനെക്കുറിച്ച യേശുവിൻെറ പ്രവചനവും ഇവിടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതായി നാം കാണുന്നു. സഹായകൻ എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 'പാരക്ലിറ്റോസ്' എന്ന ഗ്രീക്ക് **പദമാണ്. പാരക്ലിറ്റോസിന് ശബ്ദസാദൃശ്യമുള്ള പദമാണ് പെരിക്ലീറ്റസ്. സ്തുതിക്കപ്പെട്ടത് എന്നർത്ഥം. അഹ്മദ് എന്ന അറബി പദത്തിന് തുല്യമാണിത്. മുഹമ്മദി (സ)ൻെറ മറ്റൊരു പേരായിരുന്നു അഹ്മദ്. രണ്ടും ഒരേ പദധാതുവിൽനിന്നുണ്ടായ നാമങ്ങൾ തന്നെ!

* വൈഷ്ണവ മതപ്രകാരം ഏകദൈവത്തിൻെറ പേരാണ് വിഷ്ണു. വിഷ്ണു ഭഗത്ത് എന്നാൽ ദൈവദാസൻ എന്നർത്ഥം; സുമതി എന്നാൽ വിശ്വസ്തയെന്നും, അബ്ദുല്ല, ആമിന തുടങ്ങിയ അറബിപേരുകൾക്ക് ഏകദേശം സമാനമായ നാമങ്ങളാണിവ.

** യേശു സംസാരിച്ച അരമായ ഭാഷയിലല്ല അദ്ദേഹത്തിൻെറ വചനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഗ്രീക്കിലാണ്. പെരിക്ലീറ്റസ് എന്ന പദത്തിന് തുല്യമായ അരമായപദം യേശു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുവാനും ഗ്രീക്കിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ പാരക്ലിറ്റോസ് എന്നായി മറിയതുമാകാനാണ് സാധ്യത. ബൈബിൾ പകർത്തിയെഴുത്തുകാർ ഇത്തരം കുറെ തെറ്റുകൾ വരുത്തിയതിന് ബൈബിളിൽതന്നെ തെളിവുകളുണ്ട്. ഇക്കാര്യം ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നതുമാണ്.

ചരിത്രത്തിൻെറ തെളിച്ചം

അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണ് മുഹമ്മദ് (സ). അതുകൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹം അവസാനത്തെ മനുഷ്യൻവരെയുള്ള സകലർക്കും മാതൃകയായിരിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതം മുഴുവൻ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ മോക്ഷത്തിൻെറ മാർഗം പിൻപറ്റുന്നതെങ്ങനെ? അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നതെങ്ങനെ?

അദ്ഭുതം! മുഹമ്മദ് നബി (സ)യുടെ മുഴുജീവിതവും ആർക്കും വായിക്കാൻ പറ്റുന്നവിധത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അല്ല, അദ്ദേഹത്തിൻേറതുപോലെ ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ മുഴുസംഭവങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യനും മാനവ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടേയില്ല. മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരാരുംതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന ചരിത്രത്തിൻെറ ഭാഗമായിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവും കൃഷ്ണനും ജീവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു പറയാൻ പലർക്കും അവസരമുണ്ടാക്കിയത്, ചരിത്രത്തിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരുടെയെല്ലാം അസ്തിത്വം സംശയാസ്പദമായതാണ്.

എന്നാൽ മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ അവസ്ഥ തികച്ചും ഭിന്നമാണ്. 'മുഹമ്മദ് ചരിത്രത്തിൻെറ പൂർണ്ണമായ പ്രകാശത്തിലാണ് ജനിച്ചതെ'ന്ന ഫിലിപ്പ് ഹിറ്റിയുടെ പ്രസ്താവന തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രപരതയ്ക്കുള്ള വ്യക്തമായ അംഗീകാരമാണ്. മുഹമ്മദ് ജീവിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ ആർക്കും ധൈര്യം വരാതിരിക്കുമാറ് ശക്തവും വ്യക്തവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവസാന നാളുവരെയുള്ള മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും മാതൃകയാകുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഏക പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹമാണ്.

വിശ്വസ്തൻ

അനാഥനായ മുഹമ്മദ് അന്ന് അറേബ്യയിൽ ലഭ്യമായിരുന്ന സംരക്ഷണങ്ങൾതന്നെ ലഭിക്കാതെയാണ് വളർന്നുവന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം അൽപംപോലും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ എഴുത്തും വായനയുമറിയാത്തവനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. കുട്ടിക്കാലത്ത് അറബിക്കുട്ടികളോടൊപ്പം ആടുമേയ്ക്കുകയും യുവാവായപ്പോൾ കച്ചവടത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്ത മുഹമ്മദിൻെറ ജീവിതവും സഹവാസ

വുമെല്ലാം സാധാരണക്കാരായ അറബികളുടെ കൂടെതന്നെയായി രുന്നു. കള്ള് കുടിയന്മാരും പെണ്ണ് പിടിയന്മാരും യുദ്ധക്കൊതിയ ന്മാരും വിഗ്രഹാരാധകരുമായ അറബികളുടെ കൂടെ.

എന്നാൽ അവരുടെ ദുസ്വഭാവങ്ങളൊന്നും തന്നെ അദ്ദേഹത്തി ലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽപോലും വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ അദ്ദേഹം നമ്രശിരസ്കനായിരുന്നിട്ടില്ല. കളവോ, അസഭ്യവാക്കുക ളോ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ആരും ശ്രവിച്ചിട്ടില്ല. ഒരിക്കലെങ്കിലും അദ്ദേ ഹം കളവോ വഞ്ചനയോ ചെയ്തതായി ആരും ആരോപിച്ചിട്ടില്ല. സ്വബോധം വന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആരുംതന്നെ നഗ്നനായി ക ണ്ടിട്ടില്ല. അന്യരുടെ ഒരു കാശുപോലും അദ്ദേഹം അന്യായമായി എടുത്തുവെന്ന് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ദുഃഖിക്കുന്നവരോടൊപ്പം പങ്കു ചേരുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം, അനാഥകളെയും അഗ തികളെയും സഹായിക്കുന്നതിൽ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിധവകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ് സഹായിക്കാനായി പ്രയ ത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശക്കുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാനും യാത്ര ക്കാരെ ശുശ്രൂഷിക്കാനും ശ്രമിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ശണ്ഠയും സംഘട്ടനങ്ങളുമുണ്ടാവുമ്പോൾ സന്ധിക്കും യോജിപ്പിനുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു.

എല്ലാവിധ മാലിന്യങ്ങളുടെയും കൂത്തരങ്ങായ ആ സമൂഹ ത്തിൽ അത്തരം യാതൊരു മാലിന്യവും തൊട്ടുതീണ്ടാത്തവനായി മുഹമ്മദ് ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ നല്ല സ്വഭാവങ്ങളെയെല്ലാം സമൂഹം അംഗീകരിച്ചു. ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിലപിടിപ്പുള്ള സാധ നങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കാൻ മാത്രം അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ വിശ്വസ്തതയിൽ അവർക്കെല്ലാം വലിയ മതിപ്പായിരുന്നു. മുഹമ്മദിൻെറ സത്യസന്ധതയ്ക്കുള്ള അംഗീകാരമെന്നോണം ആ സമൂഹം 'അൽ അമീൻ'-വിശ്വസ്തൻ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്.

ദൈവികബോധനം

നാൽപതാമത്തെ വയസ്സുവരെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വിശി ഷ്ടമായ ജീവിതം നയിച്ച മുഹമ്മദ് (സ), തൻെറ സമൂഹത്തിലുള്ള അജ്ഞതാന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്ന് ജനവാസസ്ഥലങ്ങളിൽ

നിന്ന് ദൂരെനിൽക്കുന്ന 'ഹിറാ'യെന്ന പർവതഗുഹക്കുള്ളിൽ ദിവസ ങ്ങളോളം താമസിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ശാന്തവും ഏകാന്തവുമായ ചുറ്റുപാടിൽ ചിന്താമഗ്നായി പല രാത്രികളും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ഏകാ ന്ത ജീവിതമിഷ്ടപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് ഗുഹ യിലെത്തുന്നു. കയ്യിൽ കരുതിയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ തീരുമ്പോൾ വീട്ടിലെത്തി വീണ്ടും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി മടങ്ങുന്നു. തികഞ്ഞ ഏ കാന്ത ജീവിതം!

ഒരുദിവസം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഏകാന്തതയെ ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു അപരിചിതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വ്യക്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു: 'ഓതുക

മുഹമ്മദ് പ്രതിവചിച്ചു: 'എനിക്ക് ഓതാനറിയില്ലല്ലോ'

അപരിചിതൻെറ ആഗമനവും ചോദ്യവും കേട്ട് അമ്പരന്നുനിൽ ക്കുന്ന മുഹമ്മദിനെ അദ്ദേഹം മാറോട് ചേർത്തി ശക്തിയായി അമർ ത്തിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കൽപിച്ചു: 'ഓതുക'

മുഹമ്മദ് ആവർത്തിച്ചു: 'എനിക്ക് ഓതാനറിയില്ലല്ലോ'

വീണ്ടും മാറോട് ചേർത്തമർത്തിക്കൊണ്ട് ആഗതൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത വചനങ്ങൾ, മുഹമ്മദ് ഓതാൻ തുടങ്ങി. 'സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ ഓതുക. മനുഷ്യനെ അവൻ ഭ്രൂണത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഓതുക. പേന കൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചവനായ നിൻെറ രക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും വലിയ ഔദാര്യവാനാ കുന്നു. മനുഷ്യന് അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' (ഖുർആൻ 96:1-5)

അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലേക്കായി അവതരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ ത്തെ വചനങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. മലയിൽവെച്ച് വിദ്യ സ്വീകരിക്കുന്ന കൽക്കി സങ്കൽപത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണം നമുക്ക് മുഹമ്മദി(സ)ന്ന് ദൈവികബോധനം ലഭിച്ച സംഭവത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നു.

പ്രബോധനത്തിൻെറ ആരംഭം

മുഹമ്മദ് ദൈവത്തിൻെറ ദൂതനും അന്തിമ പ്രവാചകനുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സത്യമതത്തിൻെറ പരസ്യപ്രബോധനത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കാൻ അദ്ദേഹം കൽപിക്കപ്പെട്ടു. സഫാ മലക്കുമുക

ളിൽ കയറിനിന്ന് തൻെറ ഗോത്രത്തിലെ കുടുംബ ശാഖകളിൽ പെട്ട വരെ പേരെടുത്ത് വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അൽ അമീനിൻെറ വിളി കേട്ട് അവരെല്ലാവരും സസന്തോഷം പാഞ്ഞെത്തി.

അവരോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "ഈ മലയുടെ എതിർവശത്ത് ഒരു വലിയ അശ്വസേന നിങ്ങളെ ആക്രമിക്കാനായി സജ്ജരായി നിൽക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളത് വിശ്വസിക്കുമോ?"

അവർ ഒരേസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. 'തീർച്ചയായും. കാരണം ഇതിനുമുമ്പ് നീ കളവ് പറയുന്നതായി ഞങ്ങളാരും കേട്ടിട്ടില്ലല്ലോ'

അൽ അമീൻ തുടർന്നു: 'എങ്കിൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൻെറ വേദനാജനകമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഞാനിതാ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. സ്രഷ്ടാവും ഏകനുമായ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനകൾക്ക് അർഹൻ. അവനെ മാത്രം നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയും ബഹുദൈവാരാധനയെ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുക'.

ജനം ഞെട്ടി. തങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായ സംഗതികളാണ് മുഹമ്മദ് പറയുന്നത്. തങ്ങളുടെ എല്ലാമെല്ലാമായ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം കയ്യൊഴിക്കാനാണ് മുഹമ്മദ് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത്. ഇന്നലെവരെ തങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന മുഹമ്മദിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമോ പിതൃസമ്പത്തായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളെ കയ്യൊഴിക്കണമോ? എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു. എങ്ങും നിശ്ശബ്ദത.

ഈ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ പിതൃവ്യരിൽ ഒരാളായ അബൂലഹബിൻെറ ശബ്ദമുയർന്നു. "നിനക്ക് നാശമുണ്ടാവട്ടെ! ഇതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നുവോ നീ ഞങ്ങളെ വിളിച്ച് കൂട്ടിയത്?"

പീഡനങ്ങൾ! പ്രലോഭനങ്ങൾ!

അന്തിമ പ്രവാചകനോടുള്ള സമൂഹത്തിൻെറ എതിർപ്പിൻെറ ഉദ്ഘാടനമായിരുന്നു അബൂലഹബ് നിർവഹിച്ചത്. മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ റുഖിയ്യ, ഉമ്മുകുൽസും എന്നീ പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന അബൂലഹബിൻെറ പുത്രന്മാരായ ഉത്ബയും ഉതൈബയും തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്ത് തങ്ങളുടെ പിതാവിനോട് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഇന്നലെവരെ സമൂഹത്തിൻെറ സ്നേഹാദരവുകൾക്ക് പാത്രമായിരുന്ന മുഹമ്മദി(സ)നെ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ യാഥാർത്ഥ്യം പറഞ്ഞുവെന്നതിൻെറ പേരിൽ നാട്ടുകാർ വെറുത്തു. സത്യസന്ധനായിരുന്ന മുഹമ്മദ്, സമൂഹത്തെ നേർവഴിയിലേക്ക് നയിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന ഏക കാരണത്താൽ ഭ്രാന്തനെന്നും മാരണക്കാരനെന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കല്ലെടുത്തെറിയപ്പെട്ടു. മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു. മൃഗീയമായ ആക്രമണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാനായി ഗൂഢാലോചന നടത്തപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്വങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരിൽ പലരും മൃഗീയമായി വധിക്കപ്പെട്ടു. സ്വവസതികളിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുചിലർക്ക് ഇണകളെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. വെറും പച്ചിലകൾ മാത്രം തിന്ന് ജീവൻ നിലനിർത്തിയ ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയി. എന്നിട്ടും സത്യമതത്തിൻെറ സന്ദേശപ്രചാരണത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം പിന്നോട്ട് പോയില്ല. അവസാനം സ്വന്തം വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, പെറ്റുവളർന്ന നാടും വീടും വിട്ട് ദൂരദേശത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്.

അക്രമത്തിൻെറയും മർദ്ദനങ്ങളുടെയും മാർഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല പ്രതിയോഗികൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പ്രയോഗിച്ചത്. ഭീഷണികളുടെയും ഏഷണികളുടെയും മാർഗങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയാണെന്ന് കണ്ട് ഖുറൈശികൾ പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും പ്രീണനങ്ങളുടെയും പാതയും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി.

സമൂഹത്തിലെ നേതാക്കളെല്ലാംകൂടി ഒരു ദിവസം നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിക്കാനായി ശ്രമിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ സമ്പത്താണ് കൊതിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ള ധനം ഞങ്ങൾ തരാം. അധികാരമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ പ്രദേശത്തെ രാജാവായി നിന്നെ ഞങ്ങൾ വാഴിക്കാം. സൗന്ദര്യമാണ് മോഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ട സുന്ദരിയെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള അവസരമുണ്ടാക്കിത്തരാം'.

ആരും വീണുപോകുന്ന വാക്കുകൾ! ആശിച്ചുപോകുന്ന പ്രലോഭനങ്ങൾ! ഒരൊറ്റവാക്ക് പറഞ്ഞാൽ മതി. താൻ ഈ പ്രദേശത്തെ

ഏറ്റവും വലിയ ധനവാനാകും. നാട്ടുകാർ മുഴുവൻ തൻെറ രാജധാനിയിലെത്തി തനിക്ക് പാദസേവ ചെയ്യും. സൗന്ദര്യധാമങ്ങൾ തനിക്ക് മുന്നിൽ നൃത്തമാടും.

പക്ഷേ, പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: 'അധികാരമോ കവർച്ച മുതലോ എനിക്കാവശ്യമില്ല. മനുഷ്യർക്കുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകാരനായിട്ടാണ് ദൈവം എന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ സന്ദേശമാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചുതരുന്നത്. അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹലോകത്ത് സുഖവും സമാധാനവും പരലോകത്ത് ശാശ്വത വിജയവും കരസ്ഥമാക്കാം. ദൈവിക സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കിടയിൽ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നത് അവൻ തന്നെയാണ്'.

ഗോത്രത്തലവന്മാരുടെയും പൗരപ്രധാനികളുടെയും നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി തൻെറ ദൗത്യമുപേക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സ്വന്തം പിതൃവ്യനായ അബൂത്വാലിബിനോട് അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു: "പ്രിയ പിതൃവ്യാ, വലതുകയ്യിൽ സൂര്യനെയും ഇടതുകയ്യിൽ ചന്ദ്രനെയും അവർ വെച്ചുതന്നാൽപോലും ഞാൻ എൻെറ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറുകയില്ല. ഒന്നുകിൽ ഈ പരിശ്രമം സഫലമായി ദൈവിക സംതൃപ്തി കരഗതമാക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ആ ശ്രമത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നശിച്ചുപോവുക. രണ്ടിലൊന്ന് സംഭവിക്കുന്നത് വരെ ഞാനിത് തുടരുകതന്നെ ചെയ്യും".

ജനം സത്യത്തിലേക്ക്

പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രീണനങ്ങളും വിലപ്പോവുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഖുറൈശികൾ അക്രമത്തിൻെറയും മർദ്ദനങ്ങളുടെയും മാർഗംതന്നെ പിൻതുടരാൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ, സത്യമതത്തിലേക്ക് ജനം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ അടിമകളും ഉടമകളുമുണ്ടായിരുന്നു; പണക്കാരും പണിക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു; കറുത്തവരും വെളുത്തവരുമുണ്ടായിരുന്നു. പൗരോഹിത്യവും പ്രമാണിത്വവും സൃഷ്ടിച്ച വേലിക്കെട്ടുകൾ ഭേദിച്ച് സത്യാന്വേഷികളെല്ലാം സത്യമാർഗത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു.

ഖുറൈശികൾക്കിടയിലെ പ്രമുഖരും പ്രഗത്ഭരുമായ പലരും മാറിചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശക്തരും ധീരരുമായ ഉമറിൻെറയും ഹംസയുടെയും ഇസ്‌ലാമാശ്ലേഷണം അണികളിൽ ആവേശവും ഉണർവുമുണ്ടാക്കി. 'സമൂഹത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന' മുഹമ്മദിനെ വധിക്കാനായി ഊരിപ്പിടിച്ച വാളുമായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട ഉമർ, ഇസ്‌ലാം മത വിശ്വാസിയായ സ്വസഹോദരിയിൽനിന്ന് ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചപ്പോൾ 'ഇത് ദൈവവചനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' എന്ന് ആത്മഗതം ചെയ്യുകയും പ്രവാചകനെ ചെന്നുകണ്ട് ഇസ്‌ലാമാശ്ലേഷിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

ഉമറിൻെറയും ഹംസയുടെയും മനംമാറ്റത്തോടുകൂടി മനസ്സിൽ വിശ്വാസവുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന പലരും പരസ്യമായി വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം നടത്താൻ സന്നദ്ധരായി. വിറളി പിടിച്ച ശത്രുക്കൾ പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ മർദ്ദനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

നീചമായ മർദ്ദനമുറകൾ

മൃഗങ്ങളെപ്പോലും നാണിപ്പിക്കുന്ന നീചമായ മർദ്ദനമുറകളായിരുന്നു സത്യനിഷേധികൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അഴിച്ചിവുട്ടികൊണ്ടിരുന്നത്!

ഇരുമ്പ് പഴുപ്പിച്ച് മുൻദ്വാരത്തിലൂടെ കുത്തിക്കയറ്റി കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ധീരവനിത സുമയ്യ(റ).

തീകൊണ്ട് കരിക്കപ്പെടുകയും ഉരുകിയൊലിക്കുന്ന മുറിവുകളോടുകൂടി ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മണലിൽ കിടത്തുകയും പിന്നീട് എടുത്ത് വെള്ളത്തിൽ മുക്കുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അമ്മാറുബ്നു യാസിർ (റ).

കൈകാലുകൾ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മരുഭൂമിയിൽ മലർത്തിക്കിടത്തി മാറത്ത് മലപോലുള്ള കല്ല് കയറ്റിവെച്ച് മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും ദൈവം ഏകനാണെന്ന് ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിച്ച ബിലാലുബ്നു റബാഹ് (റ).

ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ! സത്യമതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു ഇവരെല്ലാം തന്നെ.

പ്രവാചകന്റെ സന്ദേശം

ഇതെല്ലാം എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു?

മൃഗീയമായി മർദ്ദിക്കപ്പെടാനും നാട്ടിൽനിന്നും അടിച്ചോടിക്ക

പ്പെടാനും മാത്രം എന്ത് തെറ്റായിരുന്നു ആ പ്രവാചകൻ ചെയ്തത്? സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടാൻമാത്രം എന്ത് തത്വങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്തത്?

'സൂര്യ ചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദികളും ഭൂമിയിലെ അചേതനവും സചേതനവുമായ സകല വസ്തുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചവനായ ദൈവം ഏകനാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വായുവും വെള്ളവും നൽകുകയും ആഹാരങ്ങൾക്കാവശ്യമായ സംവിധാനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത, ഏവരെയും ജനിപ്പിക്കുകയും ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ഏകദൈവത്തിന് മാത്രമെ ആരാധനകളർപ്പിക്കാവൂ. നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളും ശവകുടീരങ്ങളും പുണ്യാത്മാക്കളുമൊന്നുംതന്നെ ആരാധനകൾക്കർഹമല്ല. അവയെ മുഴുവൻ കൈവെടിഞ്ഞ് ഏകനായ ദൈവത്തെ മാത്രമെ ആരാധിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. അവൻ എന്നെ ദൂതനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. എൻെറ കടമ ദൈവിക സന്ദേശം നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചുതരിക മാത്രമാകുന്നു. എനിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ദൈവിക ബോധനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുക എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ബാധ്യതയാകുന്നു. ദൈവത്തോട് ഭയഭക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അവൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും അവൻ കൽപിക്കുന്ന വിധിവിലക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. സമാധാന സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ഭൗതിക ജീവിതം മാത്രമല്ല ശാശ്വതവും ക്ലേശലേശമില്ലാത്തതുമായ പരലോക ജീവിതംകൂടി അവന്ന് ലഭിക്കും. മറിച്ച്, ആരാധനകൾ ദൈവസൃഷ്ടികൾക്ക് അർപ്പിക്കുകയും ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളെ തൃണവൽഗണിക്കുകയും അവൻെറ വിധി വിലക്കുകളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് അത്യാർത്തിയും അരക്ഷിതബോധവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അസമാധാനം ഇഹലോകത്തും ശാശ്വത നരകവാസം പരലോകത്തും പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കും. മരണാനന്തര ജീവിതം മിഥ്യയായ ഒരു സങ്കൽപമല്ല. സൃഷ്ടികർത്താവ് അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ അത്. സ്ഥലകാലാതീതനായ സർവ്വശക്തനായിരിക്കും ആ ലോകത്തിൻെറ വിധികർത്താവെന്നതിനാൽ ശുപാർശകളോ മറ്റ് പ്രലോഭനങ്ങളോ അവിടെ വിലപ്പോവുകയില്ല'. ഇതാണ് പ്രവാചക പ്രബോധനത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം!

കാരുണ്യത്തിൻെറ പ്രവാചകൻ

ക്രൂരമായ മർദ്ദനങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻെറ വീര്യം ചോർന്നുപോയില്ല. സത്യമത പ്രബോധനം നിർത്തിവെക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചില്ല. എന്തിനധികം തന്നെ ഇത്രയെല്ലാം മർദ്ദിച്ച ആ സമൂഹത്തിൻെറ നന്മക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു ആ പ്രവാചകൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. അദ്ഭുതം! ഏതൊരു സമൂഹത്തിൻെറ ശാശ്വത ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അക്ഷീണം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ, അതേ സമൂഹംതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കല്ലെടുത്തെറിയുമ്പോൾപോലും ആ കാരുണ്യത്തിൻെറ പ്രവാചകൻ തൻെറ സമുദായത്തിൻെറ നന്മക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. മർദ്ദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ മർദ്ദിതർക്ക് നേർമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കണമേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കാരുണ്യത്തിന് മാനവ ചരിത്രത്തിൽ വേറെ മാതൃകയുണ്ടോ?

ത്വാഇഫിൽവെച്ചാണ് സംഭവം. പെറ്റുവളർന്ന നാട്ടിൽ, സത്യമത സന്ദേശം എത്തിച്ചുവെന്നതിൻെറ പേരിൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടപ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് താങ്ങും തണലുമായി വർത്തിച്ചത് പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബും ഭാര്യ ഖദീജയുമായിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരുടെയും മരണം അദ്ദേഹത്തിനേറ്റ കനത്തൊരു ആഘാതമായി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് കുടുംബക്കാരായ സഖീഫ് ഗോത്രത്തിൻെറ സഹായവും തേടി അദ്ദേഹം ത്വാഇഫിലെത്തിയത്. അവഹേളനങ്ങളിൽനിന്നും അപമാനങ്ങളിൽനിന്നും അൽപം ആശ്വാസം തേടി തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തെത്തിയ ബന്ധുവിനെ കൂടുതൽ അവഹേളിക്കുകയാണ് ത്വാഇഫുകാർ ചെയ്തത്. തൻെറ കുടുംബക്കാർ ഇളക്കിവിട്ട അങ്ങാടിപിള്ളേരും റൗഡികളും കൂടി കൂവിവിളിച്ചും പുലഭ്യം പറഞ്ഞും പരിഹസിച്ചും കല്ലെറിഞ്ഞും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാദങ്ങളിൽനിന്ന് മുറിവേറ്റ് ചോര വാർന്നൊഴുകി.

തളർന്ന് കുഴങ്ങിയ അദ്ദേഹം നീണ്ട മൂന്ന് നാഴിക ദൂരത്തെ കൂവിവിളികൾക്കും കല്ലേറുകൾക്കുംശേഷം ഉത്ത്ബത്ത് ബിൻ റബീഅയുടെ തോട്ടത്തിൽ അഭയം തേടി. അവിടെ നിന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു: 'അല്ലാഹുവേ ഇവർക്ക് നീ സന്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കേണമേ. ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്ന് ഇവർക്കു തന്നെ അറിയില്ല'.

പലായനം

അവസാനം സത്യമത പ്രവാചകനും അനുയായികൾക്കും ആദർശ സുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടി നാട് വിടുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്ന അവസ്ഥയുണ്ടായി. പ്രവാചകനും അനുചരന്മാർക്കും അഭയം നൽകാമെന്നേറ്റ യഥ്‌രിബിലേക്ക് ചെറു സംഘങ്ങളായി ആദ്യം അനുയായികളാണ് യാത്ര തിരിച്ചത്.

മുസ്‌ലിംകൾ മിക്കവാറും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ആ മഹാനായ പ്രവാചകനെ വധിക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാനായി ശത്രുക്കൾ വീട് വളഞ്ഞു. പക്ഷേ, ദൈവസഹായത്താൽ അവരൊന്നും കാണാതെ തികച്ചും വിസ്മയാവഹമായി പ്രവാചകൻ സന്തതസഹചാരിയായ അബൂബക്കറിനോ(റ)ടൊപ്പം യഥ്‌രിബിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഈ സംഭവത്തോട് കൂടി യഥ്‌രിബ് പട്ടണം മദീനത്തുർറസൂൽ-ദൈവദൂതൻെറ പട്ടണം- ആയി അറിയപ്പെട്ടു.

ആ പട്ടണത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ അൻസാറുകളും-സഹായികൾ-മക്കയിൽനിന്ന് വന്നവർ മുഹാജിറുകളും-പലായനം ചെയ്തവർ-ആയി അറിയപ്പെട്ടു. നാടും വീടും കുടുംബവും സമ്പാദ്യങ്ങളുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് വിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തിനായി നടത്തപ്പെട്ട ഈ മഹത്തായ പലായന-ഹിജ്റ-ത്തിൻെറ കണക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹിജ്റ വർഷമെന്ന കാലഗണനാ സമ്പ്രദായം ആരംഭിച്ചത്.

സാഹോദര്യത്തിൻെറ പ്രായോഗിക മാതൃക

മദീനയിൽ ഒരു പുതിയ സമൂഹം രൂപംകൊള്ളുകയായിരുന്നു. മുഹാജിറുകളുടെയും അൻസാറുകളുടെയും സമ്മിശ്രമായ ഒരു പുതിയ സമൂഹം. ഈ സമൂഹത്തിന് ആതിഥ്യമൊരുക്കിയത് അൻസാറുകളായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളായതിനാൽ നാടുവിടേണ്ടിവന്ന സഹോദരങ്ങളായ മുഹാജിറുകളുമായി സ്വന്തം വീടും നാടും സമ്പത്തും കുടുംബവുമെല്ലാം പങ്കുവെക്കാനവർ സന്നദ്ധരായി. ഇസ്‌ലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഒരു മാതൃകാ സമൂഹത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയായിരുന്നു അവിടെ നടന്നത്.

ആ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ആദ്യം ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് സൃഷ്ടികളോടുള്ള ആരാധനയായിരുന്നു. ആ സമൂഹത്തിൽ ആദ്യം വേരുറപ്പിച്ചത് അചഞ്ചലമായ ദൈവവിശ്വാസവും പരലോക ബോധവുമായിരുന്നു. ഏകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലെത്തിചേർന്ന ആ സമൂഹത്തിൽ പിന്നെയുണ്ടായ പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു.

ഏക ദൈവത്തിൻെറ മുന്നിൽ ഏവരും സമന്മാരാണെന്ന് അവർ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മക്കക്കാരനെന്നും മദീനക്കാരനെന്നുമുള്ള പ്രാദേശികത്വത്തിൻെറ വേലിക്കെട്ടുകൾ പൊളിച്ച് അവർ രണ്ട് കൂട്ടരും സഹോദരങ്ങളായി മാറി. വിശ്വാസികൾ സഹോദരങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അൻസാറുകൾക്കിടയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഔസ്-ഖസ്റജ് ഗോത്രവൈരം അവസാനിപ്പിച്ച് രണ്ട് ഗോത്രക്കാരും തമ്മിൽ ആലിംഗനം ചെയ്തു.

സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശങ്ങളും ആശകളുമെല്ലാമുള്ളവരാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആഭിജാത്യത്തിൻെറ പേരിൽ പെൺകുട്ടികളെ കുഴിച്ചുമൂടുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് അറുതിവന്നു. മദ്യപാനവും ചൂതാട്ടവും ലൈംഗിക ദുരാചാരങ്ങളും പിശാചിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവ നരകത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നവയുമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മസ്തിഷ്കത്തെയും സമ്പത്തിനെയും വികാരങ്ങളെയും അടിമകളാക്കിവെച്ചിരുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളിൽനിന്ന് ആ സമൂഹം മുക്തമായി. പലിശയും സാമ്പത്തിക ചൂഷണങ്ങളും നിരോധിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ സമൂഹത്തിലെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ പരിഹാരമുണ്ടായി.

മാറ്റങ്ങൾ! മാറ്റങ്ങൾ!

എത്ര പെട്ടെന്നായിരുന്നുവെന്നോ ഈ മാറ്റങ്ങൾ! നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് പല നിയമങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്. സർവ്വശക്തനും സർവ്വകാലജ്ഞാനിയും അതോടൊപ്പം, പരമ കാരുണികനുമായ ഒരു ദൈവത്തിലും അവന്ന് മാത്രം അധികാരമുള്ള മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും അവർക്കുള്ള വിശ്വാസം രൂഢമൂലമായപ്പോൾ ആ സമൂഹത്തിൽ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു.

മദ്യപാനികളായ, അല്ല, മദ്യത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചിരുന്ന അറബികളോട് 'നിങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കാനൊരുക്കമുണ്ടോ'

(ഖുർആൻ 5:91) യെന്ന് ചോദിക്കേണ്ട താമസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ അവരതിൽനിന്ന് സമ്പൂർണ്ണമായി മുക്തരായി. ആ കൽപന വന്നപ്പോൾ മദീനയിലെ മദ്യമുതലാളിമാരാരുംതന്നെ തങ്ങൾ നിർമിച്ചു വെച്ച മദ്യമെങ്കിലും വിൽക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് പ്രവാചകന് നിവേദനം നൽകിയില്ല. അവിടെയുള്ള മദ്യത്തൊഴിലാളികളാരുംതന്നെ തങ്ങളുടെ തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കിയില്ല. റവന്യൂ വരുമാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ആരുംതന്നെ ഗിരിപ്രഭാഷണം നടത്തിയില്ല. ദൈവിക കൽപ്പന ശ്രവിക്കേണ്ട താമസം അവിടെ മദ്യക്കുപ്പികൾ പൊട്ടിച്ചിതറി. വീപ്പകൾ മറിഞ്ഞുവീണു. മദീനയിലെ തെരുവീഥികളിലൂടെ മദ്യത്തിൻെറ ചാലുകൾ ഒഴുകി.

ഇതായിരുന്നു പ്രവാചകൻ സൃഷ്ടിച്ച വിപ്ലവം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആയുധങ്ങൾ വാളോ അമ്പോ വെടിയുണ്ടകളോ ആയിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും പരലോക ബോധവും മാത്രം.

ഭരണനേതൃത്വം

പ്രവാചകനെ അനുസരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം അവിടെയുണ്ടായി. അവർക്ക് പാരത്രിക സൗഖ്യത്തിനാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുക മാത്രമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിൻെറ കടമ. പ്രത്യുത ആ സമൂഹത്തിൻെറ നിലനിൽപ്പിനാവശ്യമായ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകകൂടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കർത്തവ്യമായി മാറി. വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കാനായി അവിശ്വാസികളായ മക്കക്കാർ സകലവിധ തന്ത്രങ്ങളും ആവിഷ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ സമൂഹത്തിന് ശക്തമായ ഒരു ഭരണനേതൃത്വം തന്നെ ആവശ്യമായിരുന്നു.

'നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്ന് അവർക്കായി ഉയർത്തു'[1]മെന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് കർത്താവ് മോശെയോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റപ്പെടുകയായിരുന്നു. മോശെയും മുഹമ്മദും ജനിച്ചത് അസാധാരണമായിട്ടല്ല.[2] രണ്ടുപേർക്കും മാതാവും പിതാവുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വിവാഹിതരാവുകയും കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴിതാ മോശയെപ്പോലെ മുഹമ്മദും സമൂഹത്തിലെ ഭരണാധികാരിയായി മാറിയത് നാം കാണുന്നു മോശെയെപ്പോലെ മുഹമ്മദ് പുതിയ നിയമങ്ങളും

1. ആവർത്തനം 18:18
2. യേശു ജനിച്ചത് തികച്ചും അസാധാരണമായിട്ടായിരുന്നു.

ജീവിത രീതികളും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.[3] കർത്താവിൻെറ വാഗ്ദാനം ഒരിക്കലും പാഴായിപ്പോയില്ല. മോശെക്ക് സദൃശ്യനായ ഒരു പ്രവാചകനെത്തന്നെ അവൻ അന്തിമ പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചു.

അങ്ങനെ പ്രവാചകത്വമാകുന്ന ചെങ്കോലും രാജദണ്ഡും യഹൂദായിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ വേണ്ടിയുള്ള അവകാശിയുടെ[4] ആഗമനം ഇസ്രായീല്യരുടെ സഹോദരമാർക്കിടയിൽ നിന്നുതന്നെയായിരുന്നു. അബ്രഹാമിൻെറ ഇളയ പുത്രനായ ഇസ്ഹാഖിൻെറ സന്തതി പരമ്പരകളായ ഇസ്രായീല്യരുടെ സഹോദരന്മാർ അബ്രഹാമിൻെറ തന്നെ മൂത്തമകനായ ഇസ്മായേലിൻെറ സന്തതികളായ അറബികളാണെന്ന് വ്യക്തം. അറബികളിൽനിന്നും ഉയർത്തപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് (സ) തന്നെയാണ് 'നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കിടയിൽനിന്ന് ഉയർത്തു'മെന്ന് ഇസ്രായീല്യരോട് നൽകിയ വാഗ്ദത്തത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണമായി അയയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ.

നീതിയുടെ പ്രവാചകൻ

മുഹമ്മദ് നബി ഇപ്പോൾ സമൂഹത്തിൻെറ രാഷ്ട്രീയ നേതാവുകൂടിയാണ്. മദീനയുടെ രാഷ്ട്രപതി. മാതൃകായോഗ്യമായ ഒരു സമൂഹത്തിൻെറ ഭരണനേതൃത്വമേറ്റെടുത്ത് ഒരു ഭരണാധികാരി എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മുഴുവൻ ഭരണാധികാരികൾക്കും മാതൃകായോഗ്യനായിത്തീർന്ന രാഷ്ട്രനായകനായിത്തീർന്നു അദ്ദേഹം. നീതിനിർവഹണമെന്ന കടമ എങ്ങനെയെന്ന് ലോകത്തിന് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് മുഹമ്മദ് നബി (സ) ചെയ്തത്.

നീതിനിർവഹണത്തിൻെറ ചില തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയല്ല മുഹമ്മദ് നബി (സ) ചെയ്തത്. താൻ പഠിപ്പിച്ച തത്വങ്ങൾ നൂറ് ശതമാനം പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നതാണ് ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അതുല്യനാക്കുന്നത്. നീതിനിഷ്ഠമായ ഒരു രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കാനും അത്തരം ഒരു രാഷ്ട്രം എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്ന് ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കാനും സാധിച്ച പ്രവാചകനാണ്

3. യേശു പുതിയ നിയമങ്ങളൊന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. മോശെ കൊണ്ടുവന്ന ന്യായപ്രമാണത്തിലെ നിയമങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. (മത്തായി 5:17–18)
4. ഉൽപത്തി 49:10

മുഹമ്മദ് (സ). സമ്പന്നനും ദരിദ്രനുമിടയിലോ ഭരണാധികാരിക്കും സാധാരണ പൗരനുമിടയിലോ യാതൊരു രീതിയിലുമുള്ള വിവേചനവും നീതിനിർവഹണത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ പാടില്ലെന്ന ഇസ്‌ലാമിൻെറ തത്വം പ്രയോഗവൽക്കരിച്ച വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം.

ഒരിക്കൽ കുലീനകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ മോഷണക്കുറ്റത്തിന് പിടിക്കപ്പെട്ടു. പ്രവാചക(സ)ൻെറ അടുത്ത അനുയായികളിൽ ഒരാളായ ഉസാമഃ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ശുപാർശ ചെയ്യാനായി പ്രവാചക(സ)നെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള സമൂഹങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലമാണ്. സമ്പന്നർ കുറ്റം ചെയ്താൽ വെറുതെ വിടുകയും ദരിദ്രർ കുറ്റം ചെയ്താൽ ശിക്ഷിക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ സമ്പ്രദായം. അല്ലാഹുവാണെ സത്യം! ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തത് മുഹമ്മദിൻെറ മകൾ ഫാത്തിമ തന്നെയായാലും അവളുടെ കരം ഞാൻ ഛേദിച്ചുകളയുന്നതാണ്".

നീതിയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ശബ്ദം! നീതിനിർവഹണത്തിൻെറ അതുല്യമായ മാതൃക! യെശയ്യാ പ്രവാചകൻെറ പ്രവചനത്തിൻെറ (യെശ 42:1-12) പൂർത്തീകരണമാണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. ഭൂമിയിൽ നീതി സുസ്ഥാപിതമാകുന്നതുവരെ പരാജയപ്പെടുകയോ നിരാശപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതിരുന്ന വ്യക്തി! വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം നീതി നടത്തിയ പ്രവാചകൻ! ഈ വിശേഷണങ്ങൾ മുഹമ്മദി(സ)നല്ലാതെ മറ്റാർക്കാണ് യോജിക്കുക. കേദാർ* പാർക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ സ്വരമുയർത്തിയതും മുഹമ്മദിൻെറ ആഗമനത്തിന് ശേഷമാണല്ലോ.

യുദ്ധങ്ങൾ! യുദ്ധങ്ങൾ!

മദീനയിൽ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം വളരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞ മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് കലി കയറി. തങ്ങളുടെ പിതാക്കളിൽനിന്ന് ലഭിച്ച വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി പുതിയ മതത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനവർ തീരുമാനിച്ചു. മദീനയിലെ ജൂതന്മാരുമായി ഉപജാപത്തിലേർപ്പെട്ടും ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തിയും മുസ്‌ലിം സമൂഹ

(*) ഇശ്മായേലിൻെറ പന്ത്രണ്ട് പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളാണ് കേദാർ. (ഉൽപത്തി 25:13) കേദാരികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അറേബ്യയിൽ വസിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻമുറക്കാരെയാണ്. 'കേദാർ നിവസിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ' എനാൽ അറേബ്യൻ ഗ്രാമങ്ങൾ എന്നർത്ഥം.

ത്തെ നശിപ്പിക്കാനവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നിലനിൽപിനുവേണ്ടി വാളെടുക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന് മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അന്തിമ പ്രവാചകൻെറ കാലഘട്ടത്തിലെ ആദ്യത്തെ യുദ്ധമുണ്ടായി. സർവവിധ സന്നാഹങ്ങളുമായി വന്ന ആയിരത്തിൽപ്പരം ആളുകളുണ്ടായിരുന്ന ശത്രുസൈന്യവുമായി പരിമിതമായ സജ്ജീകരണങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന മുന്നൂറ്റി പതിമൂന്ന് പേരുള്ള വിശ്വാസികളുടെ സൈന്യം ബദ്റിൽവെച്ച് ഏറ്റുമുട്ടി. അഥർവ്വവേദത്തിൽ മാമാഋഷിക്ക് നൽകുമെന്ന് പറഞ്ഞ മുന്നൂറ് അറബിക്കുതിരകളെക്കുറിച്ച പരാമർശം ബദ്റിൽ പങ്കെടുത്ത മുന്നൂറുപേരെക്കുറിച്ചാകാം. അവർ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ത്യാഗത്തിൻെറയും ധീരതയുടെയും പ്രതീകങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ.

പ്രവാചകൻ കരളുരുകിപ്രാർത്ഥിച്ചു: 'അല്ലാഹുവേ, ഈ ചെറുസംഘം ഇന്ന് നശിച്ചുപോവുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവരാരും ഭൂമുഖത്ത് ഉണ്ടാവുകയില്ല. നാഥാ, നീ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ'.

യുദ്ധം നടന്നു. ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രഥമ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ വിജയിച്ചു. ബദ്റിൽ എഴുപത് അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ട പതിനാലുപേർ രക്തസാക്ഷികളായി.

പിന്നെയും പ്രവാചകനും അനുയായികൾക്കും യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു.

ഉഹ്ദ്, ഖൻദഖ്, അഹ്സാബ്, ഖൈബർ, ഹുനൈൻ തുടങ്ങി ഏതാനും യുദ്ധങ്ങൾ. ഇവയൊന്നും തന്നെ നാട് വെട്ടിപ്പിടിക്കാനോ സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കാനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനും ആദർശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു.

മഹത്തായ വിപ്ലവം

പ്രവാചകൻ ഒരു മഹത്തായ വിപ്ലവമാണ് നയിച്ചതെന്ന കാര്യത്തിൽ ചരിത്രമറിയുന്നവർക്കൊന്നും സംശയമുണ്ടാവാനിടയില്ല. തികച്ചും സംസ്ക്കാരശൂന്യരായ ഒരു ജനതയെ ലോകത്തിന് മുഴുവൻ മാതൃകയായ ഒരു സമൂഹമാക്കി മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടിവന്നത് വെറും ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങളാണ്. ഈ ഇരുപ

ത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടിവന്ന രൂപത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകൾ എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രത്തിൽ ആർക്കും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല.

സ്വന്തം വിശ്വാസാദർശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനായി സമരം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന നബി പങ്കെടുത്ത യുദ്ധങ്ങളിലെല്ലാം കൂടി കൊല്ലപ്പെട്ടത് കേവലം ആയിരത്തി ഒരുനൂറോളം പേർ മാത്രമായിരുന്നു! വിപ്ലവങ്ങളുടെ പേരിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ചിന്തപ്പെട്ട ചോരയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇത് എത്രമാത്രം നിസ്സാരമാണ്. ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടത് 66 ലക്ഷം മനുഷ്യരാണ്. ഒരു കോടിയിലധികം പേരുടെ ചോര ചിന്തിക്കൊണ്ടാണ് റഷ്യയിലെ മഹത്തായ വിപ്ലവം നടന്നത്. ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ സംഖ്യ 73 ലക്ഷമായിരുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലത് 106 ലക്ഷമായിരുന്നു.

ഈ വിപ്ലവങ്ങളെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യരെന്ത് നേടി?

നാഗരികതക്ക് എന്തെന്ത് സംഭാവനകളാണ് ഈ വിപ്ലവങ്ങൾ നൽകിയത്?

ഉത്തരം വട്ടപ്പൂജ്യമെന്നാണ്.

ഇവ നയിച്ച മഹാത്മാക്കൾക്കെതിരെ ആ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്നെ രോഷം ഉയരാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കി 'മഹത്തായ വിപ്ലവ'ത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹത്തിന് ശ്രമിച്ചവരുടെ പ്രതിമകൾക്കുനേരെ കല്ലെറിഞ്ഞ് പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാറ്റിമറിച്ച് ഭരണാധികാരികൾ അവരോടുള്ള അവജ്ഞ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ വിപ്ലവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം മുഴുവൻ വൃഥാവിലായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ പ്രവാചകൻെറ വിപ്ലവമോ?

വെറും ആയിരത്തിലധികം പേർ മാത്രം കൊല്ലപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നടന്ന ആ മഹത്തായ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന് തുല്യമായൊരു വിപ്ലവം മാനവചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

ഇല്ല എന്നാണ് ഉത്തരം.

1. ഭവിഷ്യൽ പുരാണം 3:3:25-28

അറേബ്യയിൽനിന്നും വരുന്ന മഹാചാര്യനായ മഹാമദ്, വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കുകയും തീഷ്ണ സമരത്തിലൂടെ ശുദ്ധീകരണം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കുമെന്ന ഭവിഷ്യൽപുരാണത്തിലൂടെയുള്ള വ്യാസമുനിയുടെ പ്രവചനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണം, മഹത്തായ വിപ്ലവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും സത്യമത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി സമരം ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുകയുംചെയ്ത പ്രവാചകൻെറ ചരിത്രത്തിലാണ് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

<u>മക്കാവിജയം</u>

മദീനയിൽ ഒരു ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹം രൂപംകൊണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അടിമകളും ഉടമകളും സമന്മാരായിമാറിയ സമൂഹം. മദ്യത്തിൽനിന്നും ചൂതാട്ടങ്ങളിൽനിന്നും തികച്ചും മുക്തമായൊരു സമൂഹം. അക്രമിയായ രാജാവിൻെറ മുന്നിലും സത്യം തുറന്നുപറയാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ സമൂഹം. സർവോപരി സർവശക്തൻെറ മുന്നിൽ മാത്രം ശിരസ്സ് നമിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം.

ഈ സമൂഹത്തെ തകർക്കാനാണ് മക്കയിലെ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസികൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പലതരം അക്രമങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികൾ സഹിച്ചു. സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾക്ക് അവർ സന്നദ്ധരായി. പക്ഷേ, അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ സകലവിധ സമ്പത്തും ശക്തികളും ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കാനായി സമാഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മക്കയിലേക്ക് ഒരു പടയോട്ടം നടന്നില്ലെങ്കിൽ, മദീനയിലെ മാതൃകാ സമൂഹത്തെ നാമാവശേഷമാക്കാൻ സർവസന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി അവിശ്വാസികൾ കടന്നുവരുമെന്നുറപ്പായിരുന്നു.

അവസാനം അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. പ്രവാചകനും സമൂഹവും പ്രതികരിച്ചു. വിശ്വാസികളുടെ ഒരു വൻസൈന്യം മക്കയിലേക്ക് നീങ്ങി. 'ദൈവമാകുന്നു ഏറ്റവും വലിയവൻ' എന്ന് ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ആ സേന മക്കയിലേക്ക് കടന്നു. ദൈവത്തിനെ ആരാധിക്കാനായി ഭൂമിയിൽ നിർമിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ഭവനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം തമ്പുരാനെ മാത്രം ആരാധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതിൻെറ പേരിൽ പ്രവാചകനും അനുയായികളും പുറത്താക്കപ്പെട്ട പ്രദേശത്തേക്ക്, 'ദൈവമാകുന്നു ഏറ്റവും വലിയവൻ'-അല്ലാഹു അക്ബർ- എന്ന ശബ്ദം

അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രകമ്പനം കൊണ്ടു.

അല്ലാഹു അക്ബർ

-അല്ലാഹു അക്ബർ-ആ മുദ്രാവാക്യം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയവരായിരുന്നു അവർ. പരമ്പരാഗതമായി ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെയും ശവകുടീരങ്ങളെയും വ്യാജദൈവങ്ങളെയും കയ്യൊഴിച്ചവർ. ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പെറ്റുവളർന്ന സ്വന്തം നാടുപേക്ഷിച്ചവർ. വീടും കുടുംബവും വേണ്ടെന്നുവെച്ചവർ. ജീവിതകാലമത്രയും സമ്പാദിച്ച സ്വത്തുക്കൾമുഴുവൻ ആദർശത്തിനുവേണ്ടി ചെലവഴിച്ചവർ. അവരല്ലാതെ മറ്റാരാണ് 'അല്ലാഹു അക്ബർ' എന്ന് പറയാൻ അർഹതയുള്ളവർ?

മക്കയെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് പതിനായിരത്തോളം പേർ വരുന്ന ആ സൈന്യം മക്കയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. അത്ഭുതം! ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം ഇവിടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. പാറാൻ പർവതത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ദൈവത്തിൻെറ അവസാനത്തെ പ്രവാചകൻ തൻെറ വലതുകയ്യിൽ അഗ്നിജ്വാലയുമായി പതിനായിരക്കണക്കിന് വിശുദ്ധന്മാരിൽനിന്ന് വരുക'[1] തന്നെ ചെയ്തു. അഥർവ്വവേദത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട മാമാഋഷിയുടെ പതിനായിരം പശുക്കളെക്കുറിച്ച പ്രവചനവും ഇവിടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

കാരുണ്യത്തിൻെറ ദിനം

സത്യവിശ്വാസികളുടേതായ ആ സൈന്യം മക്ക കീഴടക്കി. എതിർപ്പിൻെറ ആരവങ്ങളോ രക്തത്തിൻെറ പ്രവാഹമോ ഇല്ലാതെ തികച്ചും ശാന്തമായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ലോകചരിത്രത്തിലെ അതുല്യമായ ആ വിപ്ലവം നടന്നത്. തികച്ചും സമാധാനപരവുമായിരുന്നു അത്. പ്രവാചകൻെറ സേനയുടെ നായകനായിരുന്ന സഅ്ദുബ്നു ഉബാദ (റ) ആവേശത്താൽ മക്കക്കടുത്തുനിന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: 'ഇത് രക്തച്ചൊരിച്ചിലിൻെറ ദിവസമാകുന്നു'. സമാധാനത്തിൻെറ പ്രവാചകൻ അത് തിരുത്തി: 'അല്ല; ഇന്ന് അനുഗ്രഹത്തിൻെറയും കരുണയുടെയും

1. ആവർത്തനം 33:2

ദിനമാകുന്നു'.

മക്ക മുഴുവൻ തങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴിൽ വന്നപ്പോഴും സമാധാനം പ്രവചിച്ച പ്രവാചകനിൽ യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻെറ ദീർഘദർശനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണം നമുക്ക് ദർശിക്കാം. 'സമാധാനം പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകൻെറ കാര്യത്തിലാകട്ടെ, അയാളുടെ വചനം സത്യമായിത്തീരുമ്പോൾ അയാളെ കർത്താവ് അയച്ചതാണെന്ന് അറിയാം"[1] സമാധാനം പ്രവചിച്ച പ്രവാചകൻെറ[2] വചനങ്ങളിൽ ഒന്നും അസത്യമായിട്ടില്ല. ഒരൊറ്റ പ്രവചനവും പുലരാതിരുന്നിട്ടില്ല. മക്കയിലെ ഈ വിജയംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവചനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നല്ലോ.

മക്ക മുഴുവൻ പ്രവാചകന് കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ യെശയ്യാവിൻെറ മറ്റൊരു പ്രവചനം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. 'കേദാറിലെ ആട്ടിൻപറ്റം മുഴുവൻ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നുകൂടും; നെബയോത്തിലെ ആണാടുകൾ നിനക്ക് സേവ ചെയ്യും. അവ എനിക്ക് പ്രസാദജനകമായി എൻെറ ബലിപീഠത്തിൽ എത്തും. എൻെറ മഹിമയാർന്ന ആലയത്തെ ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തും' (യെശ 60:7) എന്ന പ്രവചനം.

കേദാറും നെബയോത്തും ഇശ്മയേലി(അ)ൻെറ പുത്രന്മാരാണ്. (ഉൽപത്തി 25:13) കേദാറിലെയും നെബയോത്തിലെയും ആടുകൾ എന്നത് മക്കയിലെ അറബി സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ കുറിക്കുന്ന പദപ്രയോഗമാണ്. കേദാറിലെയും നെബയോത്തിലെയും ആടുകളെല്ലാം പ്രവാചകന് അടുത്ത് വന്നുകൂടിയതാണ് മക്കാവിജയത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. ഇസ്‌ലാം ആശ്ലേഷിച്ചതിനുശേഷമുള്ള അറബികളുടെ ജീവിതം 'അവ എനിക്ക് പ്രദാനജനകമായി എൻെറ ബലിപീഠത്തിൽ എത്തും' എന്ന പ്രവചനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണം കുറിക്കുന്നു. ദൈവഹിതത്തിന് വേണ്ടി എന്ത് ത്യാഗവും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നവർ! സത്യമതത്തെ നശിപ്പിക്കാനും ദിവ്യപ്രകാശത്തെ ഊതിക്കെടുത്താനും കഴിയുമെന്ന് കരുതി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയ അവിശ്വാസികളോട് സ്വന്തം ജീവൻ തൃണവൽഗണിച്ച് പടപൊരുതിയവർ! പടക്കളത്തിൽ ജീവൻ നൽകിയ പ്രവാചക സഖാക്കൾ!

1. യിരെമ്യാ 28:9
2. 'ഇസ്‌ലാം' എന്ന പദത്തിന് സമാധാനം എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

'എൻെറ മഹിമയാർന്ന ആലയത്തെ ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തും' എന്ന പ്രവചനവും ഇവിടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി ഭൂമിയിൽ ആദ്യമായി കെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട ആലയമാണ് മക്കയിലെ കഅ്ബാലയം. അത് ബഹുദൈവാരാധകരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാൽ നിബിഢമായിരുന്നു. മക്കാ വിജയത്തോടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവരായി ആരുംതന്നെ ബാക്കിയില്ലാത്ത അവസ്ഥ വന്നു. കഅ്ബാലയത്തിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ മുഴുവൻ നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിൻെറ മഹിമയാർന്ന ആലയത്തിൽനിന്ന് ബഹുദൈവാരാധനയുടെ പ്രതീകങ്ങളെല്ലാം നിർമ്മൂലനം ചെയ്തു; അങ്ങനെ അത് മഹത്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

കാരുണ്യത്തിൻെറ പ്രവാചകൻ

മക്കാ വിജയം കഴിഞ്ഞു! കാരുണ്യത്തിൻെറ പ്രവാചകനുമുന്നിൽ ഇതാ കുറേ മനുഷ്യർ പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി നിൽക്കുന്നു.

ആരാണിവരെന്നല്ലേ?

സത്യം പറഞ്ഞുവെന്നതിൻെറ പേരിൽ നബിയെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്ന് ആട്ടിയോടിച്ചവർ.

തിരുമേനി നമസ്ക്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴുത്തിൽ ഒട്ടകത്തിൻെറ കുടൽമാലകൾ ചാർത്തിയവർ.

അദ്ദേഹത്തെ എറിഞ്ഞോടിച്ചവർ.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതൃവ്യനും ഇസ്‌ലാമിൻെറ സിംഹവുമായിരുന്ന ഹംസ(റ)യെ ഉഹ്ദിൽവെച്ച് ചതിച്ചുകൊന്ന വഹ്ശി.

ഹംസയുടെ ചെവിയും മൂക്കും അരിഞ്ഞെടുത്ത് മാലകോർത്തണിഞ്ഞ് ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള വൈരം പ്രകടിപ്പിച്ച സ്ത്രീകൾ.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ ആ സിംഹത്തിൻെറ നെഞ്ച് കുത്തിപ്പിളർത്തി കരൾ വലിച്ചെടുത്ത് അത് ചവച്ചുതുപ്പി അമ്മാനമാടിയ ഹിന്ദ്. സത്യവിശ്വാസികളെ കൊടുംക്രൂരതകൾക്ക് വിധേയരാക്കിയവർ.

സുമയ്യ (റ)യെ മൃഗീയമായി വധിച്ചവർ.

യാസിറി (റ)നെ ക്രൂരമായി കൊന്നവർ.

ബിലാലിനെ (റ)യും അമ്മാറി (റ)നെയും മർദ്ദിച്ചവർ.

സത്യമതത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ സകലവിധ തന്ത്രങ്ങളും പയറ്റി

പരാജയപ്പെട്ടവർ.

അവരുടെ കയ്യിലിന്ന് അധികാരമില്ല. ഉയരാൻ വാളുകളില്ല. മർദ്ദിക്കാൻ ചാട്ടവാറുകളില്ല. പ്രവാചകൻ എന്തുപറഞ്ഞാലും അനുസരിക്കാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള, ആയിരക്കണക്കിന് അംഗങ്ങളുള്ള സർവസന്നാഹങ്ങളോടും കൂടിയ സൈന്യം അവരെ പൊതിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നു. പ്രവാചകൻ ഒരൊറ്റ വാക്കുപറഞ്ഞാൽ ഇവരുടെയെല്ലാം തലകൾ തൻെറ കാൽക്കീഴിൽ കിടന്ന് ഉരുളും. ഇവരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും കരൾ കടിച്ചുതുപ്പാൻ ആയിരങ്ങൾ സന്നദ്ധരാവും. ഇവരുടെ കഴുത്തിൽ ഒട്ടകത്തിൻെറ കുടൽമാലകൾ ചാർത്തപ്പെടും.

പക്ഷേ, പ്രവാചകൻ വിനയാന്വിതനായി ചോദിച്ചു: 'ഇന്ന് നിങ്ങളെന്താണ് എന്നിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?'

അവർ ദയനീയമായി പറഞ്ഞു: 'നന്മ, താങ്കൾ മാന്യനും മാന്യൻെറ മകനുമാകുന്നു'.

കാരുണ്യത്തിൻെറ, ദയയുടെ, സ്നേഹത്തിൻെറ അനുകമ്പയുടെയെല്ലാം ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ മാതൃകാ പുരുഷൻമൊഴിഞ്ഞു: 'പോവുക, നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്വതന്ത്രരാവുന്നു'.

സമാധാനത്തിൻെറ ഉത്തുംഗമായ ഉദാഹരണം! കാരുണ്യത്തിൻെറ തുല്യതയില്ലാത്ത മാതൃക!

ഈ പ്രവാചകനല്ലാതെ മറ്റാരാണ് ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞ സമാധാനത്തിൻെറ പ്രവാചകനാവാൻ അർഹതയുള്ള വ്യക്തിത്വം?

പൂർണനായ മനുഷ്യൻ

പ്രവാചകൻ പൂർണനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ എല്ലാവിധ ഗുണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്പൂർണമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നില്ല പ്രവാചകൻ ലോകത്തിന് സംഭാവന ചെയ്തത്. സ്വന്തം ജീവിതത്തെ തന്നെ തൻെറ ആദർശങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായോഗിക മാതൃകയായി അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഏറ്റവും വലിയ വിജയം.

ലാമാർട്ടിൻ എഴുതി: "തത്വജ്ഞാനി, പ്രസംഗകൻ, ദൈവദൂതൻ,

നിയമനിർമ്മാതാവ്, പോരാളി, ആശയങ്ങളുടെ ജേതാവ്, അബദ്ധ സങ്കൽപങ്ങളിൽനിന്ന് മുക്തമായ ആചാര വിശേഷങ്ങളുടെയും യുക്തിബന്ധുരമായ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളുടെയും പുനഃസ്ഥാപകൻ, ഇരുപത് ഭൗതിക സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും ഒരു ആത്മീയ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറയും സംസ്ഥാപകൻ-അതായിരുന്നു മുഹമ്മദ്. മനുഷ്യമഹത്വത്തിൻെറ എല്ലാ മാനദണ്ഡങ്ങളും വെച്ചുപരിഗണിക്കുമ്പോൾ നാം വ്യക്തമായും ചോദിച്ചേക്കാം: മുഹമ്മദിനേക്കാൾ മഹാനായ മറ്റുവല്ല മനുഷ്യനുമുണ്ടോ" (La Martin: Historie de la Ture-quie, Vol II, Page 277)

മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ അധികാര ജീവിതം പരിശോധിക്കുക. അധികാരത്തിൻെറ ഉയർന്ന വിതാനത്തിലായിരുന്നപ്പോഴും ശരീരത്തിൽ പായക്കണ്ണികൾ പാടുകളുണ്ടാകുമാറ് പരുപരുത്ത പനയോലപ്പായയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ പ്രവാചകൻ. തൻെറ പള്ളിമുറ്റത്ത് യുദ്ധമുതലുകൾ കൂമ്പാരമായിക്കിടക്കുമ്പോഴും കുടുംബത്തിൻെറ പട്ടിണി മാറ്റാൻ അതിൽനിന്നെടുക്കാത്ത ദൈവദൂതൻ. യുദ്ധത്തടവുകാരെ മദീനാ നിവാസികൾക്ക് ദാസന്മാരായി ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോഴും വെള്ളം വലി ച്ച തഴമ്പുകളുടെ വേദനയെക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടുന്ന സ്വന്തം പുത്രി ഫാത്വിമക്ക് ഒരു വേലക്കാരിയെ അതിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുക്കാത്ത റസൂൽ. അറേബ്യയുടെ അർദ്ധഭാഗത്തിൻെറയും അധികാരിയായിരിക്കുമ്പോഴും തൻെറ വീട്ടിൽ ഒരുപിടി ധാന്യവും ഒരു തുകൽപാത്രവും മാത്രം ബാക്കിവെച്ചിരുന്ന നബി. ആ ജീവിതത്തിന് അധികാരം സുഖലോലുപതക്കുള്ള മാർഗമായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത, നീതിനിർവഹണത്തിനുള്ള പാത മാത്രമായിരുന്നു.

മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ കുടുംബജീവിതം നോക്കുക. ഭാര്യമാരോട് അദ്ദേഹം നീതി പുലർത്തിയിരുന്നു. സന്താനങ്ങളോട് അദ്ദേഹം സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പേരക്കുട്ടികളെ വാൽസല്യപൂർവ്വം പരിലാളിക്കാനദ്ദേഹം ആർത്തി കാണിച്ചിരുന്നു. മുഹമ്മദ് എന്ന ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പരാതിയും പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യമാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൻെറ കുടുംബക്കാരോട് അദ്ദേഹം കരുണ കാണിച്ചിരുന്നു. കുടുംബബന്ധം പുലർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകം താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നു.

<u>സ്നേഹത്തിൻെറ പ്രവാചകൻ</u>

സ്നേഹനിർഭരനും ദയാലുവുമായിരുന്നു പ്രവാചകൻ.

സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴിയിലെ ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നുമൊരു ജൂതവനിത എന്നും തന്നെ തുപ്പുന്നുവെങ്കിലും പ്രവാചകനൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം ആ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ തൻെറ മേൽ തുപ്പൽ വന്നുവീഴുന്നത് കാണാത്ത അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു:

'എൻെറ സ്നേഹിത ഇന്നെവിടെപ്പോയി? അവൾ ഇന്ന് എന്നെ കാണാൻ വന്നില്ലല്ലോ'. അവൾ അസുഖമായി കിടക്കുകയാണെന്നറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം അവളെ സന്ദർശിച്ച് കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

തന്നെ ഭത്സിച്ചവരെ ശപിക്കുകയോ, പീഡിപ്പിച്ചവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തില്ല. തന്നെ എറിഞ്ഞോടിക്കുന്നവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ് നാം കാണുന്നത്.

<u>അന്തിമ പ്രസംഗം</u>

ആ മഹാനായ വ്യക്തിത്വം ലോകത്തിന് മുഴുവൻ പ്രഭ വിതറി അറുപത്തിമൂന്ന് വർഷം ജീവിച്ചു. സ്വപത്നി ആഇശ (റ)യുടെ മടിയിൽകിടന്ന് ആ മഹാനുഭാവൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അതിനുമുമ്പ്, ഹിജ്റ പത്താം വർഷം ഒരുലക്ഷം അനുയായികളോടൊപ്പം അദ്ദേഹം ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തേതുമായ ഹജ്ജ് നിർവഹിച്ചു.

അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസംഗം എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗം ചെയ്തു. മഹത്തായൊരു മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു അത്.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനോട് കൂറും ഭക്തിയുമുള്ളവരായി വർത്തിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ രക്തവും ധനവും അഭിമാനവും പാവനമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ നാഥനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന അവസരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യും. പലിശ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അനിസ്ലാമികത്വത്തിൻേറതായ എല്ലാവിധ രക്തപ്പകകളും പ്രതികാര നടപടികളും റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വഴിപിഴപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിവരുന്ന പിശാചിൻെറ ദുർബോധനത്തെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകരായിരിക്കുക. നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ പത്നിമാർക്ക് കടപ്പാടുള്ളതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് കടപ്പാടുകളുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പോകുന്നത്. അവ മുറുകെ പിടിക്കുന്നപക്ഷം എനിക്കുശേഷം നിങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചുപോവുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥവും അവൻെറ ദൂതൻെറ

ചര്യയുമത്രെ അത്. മുസ്‌ലിംകൾ പരസ്പരം സഹോദരന്മാരാണ്. നിങ്ങൾ പരസ്പരം കഴുത്തറുക്കരുത്. മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഒന്ന്, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഒന്ന്. നിങ്ങളെല്ലാം ആദമിൽനിന്ന്. ആദമോ മണ്ണിൽനിന്നും. കൂടുതൽ ദൈവഭക്തിയുള്ളവനാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശ്രേഷ്ഠൻ. അറബിക്ക് അനറബിയെക്കാളോ അനറബിക്ക് അറബിയേക്കാളുമോ ഭയഭക്തികൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു മഹത്വവുമില്ല; മുസ്‌ലിംകളേ...... എനിക്കുശേഷം ഒരു പ്രവാചകനില്ല. നിങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു സമുദായവുമില്ല. നിങ്ങളുടെ നാഥനെ ആരാധിക്കുക. അഞ്ചുനേരം നമസ്ക്കരിക്കുകയും സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭരണകർത്താക്കളെ അനുസരിക്കുക. എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നാഥൻെറ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം'.

<u>നാം ചിന്തിക്കുക!</u>

നാൽപത് വയസ്സാകുന്നതിന് മുമ്പ് ആരായിരുന്നു മുഹമ്മദ്? നിരക്ഷരനായ ഒരു ഇടയബാലൻ. അന്ധകാര നിബിഢമായ പ്രദേശത്തിലെ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ. സത്യസന്ധമായ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ.

ഈ മുഹമ്മദിന് എവിടെനിന്നാണ് നാൽപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ ജ്ഞാനമെല്ലാം ലഭിച്ചത്?

സർവകാല പ്രസക്തങ്ങളായ ധാർമിക നിയമങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം എങ്ങനെയാണ് മെനഞ്ഞെടുത്തത്?

രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പടച്ചത്?

ഒരിക്കലും മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്ത സാന്മാർഗിക തത്വങ്ങൾ എവിടെ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയത്?

ഒരേയൊരു വ്യക്തി തന്നെ ഉജ്ജ്വലനായ സാമൂഹിക പരിഷ്ക്കർത്താവും അതിസമർത്ഥനായ നിയമജ്ഞനും ശൂരനായ സൈന്യാധിപനും അതിശക്തനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും അതിബുദ്ധിമാനായ തത്വജ്ഞാനിയും അതിതീവ്രമായ ഭയഭക്തി ഉള്ളവനും സ്നേഹസമ്പന്നനായ ഒരു കുടുംബനാഥനും സ്നേഹിതനും എല്ലാമെല്ലാമായിരിക്കുക.

എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഇതൊന്നും തൻെറ കഴിവുകൊണ്ടല്ല. ദൈവത്തിൻെറ കഴിവ് കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അവൻ മാനവരാശിക്ക് മാതൃകയായി എന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അനുസരിക്കുക അതാണ് മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗം'.

സമാധാനത്തിൻെറ ദൂതൻ

അദ്ദേഹം കളവ് പറഞ്ഞതായി തെളിവുണ്ടോ?

ഇല്ല.

ആ ജീവിതത്തിൽ വല്ല മഹാപാപങ്ങളും ആരെങ്കിലും ആരോപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഇല്ല.

അതുപോലെ നിസ്തുലമായൊരു മാതൃക ലോകചരിത്രത്തിൽ ആരുടേതെങ്കിലുമുണ്ടോ?

ഇല്ല.

എങ്കിൽപിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് നമുക്കദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ചുകൂടാ?

എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് വിശ്വസിച്ചുകൂടാ?

എന്തുകൊണ്ടദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കിക്കൂടാ?

എന്തുകൊണ്ടദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്നുകൂടാ?

അദ്ദേഹത്തിലൂടെ അവതരിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമോ?

അദ്ഭുതങ്ങളുടെ അദ്ഭുതവും വിജ്ഞാനസാഗരവുമാണത്. കേവലമൊരു മതഗ്രന്ഥമെന്നതിലുപരി മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ പ്രവാചകത്വത്തിനുള്ള അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം കൂടിയാണത്. ആ അമാനുഷിക ഗ്രന്ഥത്തെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ മാനവരാശിക്ക് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനിയൊട്ട് കഴിയുകയുമില്ല.

മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വരാനിരിക്കുന്ന ദൈവദൂതനെക്കുറിച്ചുള്ള മുഴുവൻ പ്രവചനങ്ങളും മുഹമ്മദ് നബിയിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടത് നാം മനസ്സിലാക്കി. മാനുഷിക കരവിരുതുകൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ട് തെറ്റും ശരിയും സമ്മിശ്രമായി കിടക്കുന്ന വേദങ്ങളിൽപോലും മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ പ്രവചനങ്ങൾ ബാക്കി നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവാവതീർണമായ രൂപത്തിൽ അവ ലഭ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച കൂടുതൽ പ്രവചനങ്ങൾ നമുക്കവയിൽ കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

മോശെയെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകനും സകലസത്യത്തിലും നീതിയിലും വഴിനടക്കാൻവേണ്ടി യേശുവിനുശേഷം വന്ന സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവും മഹാചാര്യനായ മരുഭൂമിയിലെ മഹാമദുമെല്ലാം അന്തിമ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദാ(സ)യിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. മഹാമദിൻെറ അനുയായികൾ ചേലാകർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും താടിവളർത്തുന്നവരും പരസ്യമായി പ്രാർത്ഥനക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവരും അസാന്മാർഗ്ഗികതയെ എതിർക്കുന്നവരും പന്നിമാംസമല്ലാത്ത മറ്റ് മാംസങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നവരുമെന്ന വ്യാസമുനിയുടെ പ്രവചനം (ഭവിഷ്യൽപുരാണം 3:3:3:25–28) എത്രത്തോളം സത്യസന്ധമായിട്ടാണ് മുഹമ്മദി(സ)ൻെറ അനുയായികളിൽ പുലർന്നിരിക്കുന്നത്!!!

–നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം– മുഹമ്മദ് (സ)

ലോകസ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും ആരാധ്യനുമായ ദൈവത്തിൻെറ ദൂതനാകുന്നു. സമാധാനത്തിൻെറ ദൂതൻ.

സത്യസന്ധനായ പ്രവാചകൻ.

മുൻ പ്രവാചകന്മാരുടെയല്ലാം പിൻഗാമി.

മനുഷ്യകുലത്തിന് സ്രഷ്ടാവിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടി.

അദ്ദേഹത്തെ നിരുപാധികം അനുസരിക്കുക.

അതാണ് മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള മാർഗം.

*****